

Reg. No. B. 431

श्रीमद्विजयानन्दसूरि सदगुरुभ्यो नमः

श्री आत्मानन्द प्रकाश.

॥ शार्दूलविक्रीडितवृत्तम् ॥

कश्चैतन्यवतां हृदि स्थिरतरं शेते हि साक्षीभवन्
 कश्चैतन्यवतां हृदि प्रचरति प्रक्षालयस्तच्छुचम् ।
 कं लब्ध्वा मनुजाः स्वकर्मकरणे शक्ता भवन्ति द्रुतम्
 आत्मानन्द प्रकाशमेव न हि सन्देहोऽत्र वै विद्यते ॥

पु० २५ मुं | वीर सं. २४५४ कार्तिक. आत्म सं. ३२ { अंक ४ थो.

प्रकाशक—श्री जैन आत्मानन्द सभा—भावनगर.

विषयानुक्रमिका.

१ श्री पार्श्वनाथ जिन स्तुति. ... ८५	७ प्रभु भीक्षन.... ... ८७
२ श्री नेमिनाथ जिन (ज्ञानपंचमी) स्तुति. ... ८६	८ वीरनाथ पूजन थाण ८८
३ नूतन वर्षाशिष ! ... ८७	९ परीपाटी. ... १०१
४ श्री तीर्थंकर चरित्र. ... ८८	१० वर्तमान परिस्थिति. ... १०६
५ शुं शुं कथं ? ... ८९	११ शिष्य परधी द्रष्टिपात. ... १०८
६ कटकाक उपयोगी विचारो ... ९२	१२ यात्रात्याग भाटे नत्र सूचना. ... ११२
	१३ वर्तमान सभाचार... ... ११२

वार्षिक भूदय ३. १) २पाल जय ४ आना.

भावनगर—आनंद प्रिन्टींग प्रेसभां शाह गुलाबचंद लालुभाभ्ये छाप्युं.

અમારા માનવંતા લાઇફ મેમ્બરોને ભેટ.

આ સભા તરફથી અનેક વિવિધ સાહિત્યના અનેક ગ્રંથો પ્રકટ થતાં હોવાથી, આ સભાના લાઇફ મેમ્બરો અત્યાર સુધીમાં અનેક (શુભારે દોઢશો) ગ્રંથો ભેટ મેળવી એક સારી ધાર્મિક લાઇબ્રેરી પોતાને ઘેર કરી શક્યા છે જે તેઓશ્રીના લક્ષમાં છે. ગ્રંથો ભેટ આપવાની ઉદારતા આ સભાએ જેવી રાખેલ છે તેવી અન્યે ભાગ્યેજ રાખેલ હોવાથી, જેને લઇને દર માસે અનેક જૈન બંધુઓ નવા લાઇફ મેમ્બર થઇ ગ્રંથોની ભેટનો અને જ્ઞાનોદ્ધારનો લાભ ઉત્સાહપૂર્વક લે છે. વળી દિવસાનુ દિવસ અનેક ગ્રંથો સમા તરફથી તેઓશ્રીને મળતા હોવાથી આર્થિક દૃષ્ટિએ વિશેષ લાભ (બ્યાજની ગણતરીએ) પણ વધુ છે તે પણ જોઇ શકાય છે; જેથી કોઇપણ જૈન બંધુઓએ આ સભામાં લાઇફ મેમ્બર થઇ તેનો લાભ વેળાસર લેવાની જરૂર છે. રીપોર્ટ મંગાવી ખાતરી કરો.

નીચેના ગ્રંથો ભેટ આપવાના છે.

૧ શ્રી કુમારપાળ પ્રતિબોધ શ્રી. ૩-૧૨-૦	૨ આત્મવિશુદ્ધિ ગ્રંથ. શ્રી. ૦-૮-૦
૩ આગમાનુસાર મુહુર્તનિર્ણય - -	૪ શ્રી નવતત્ત્વ સંક્ષિપ્ત સાર ૦-૨-૦
૫ શ્રી આત્મારામજી જૈન કો
લાઇબ્રેરીનું કકાવાર લીસ્ટ જેમાં
૭૦૦૦) પુસ્તકો સંગ્રહ છે.) ૦-૧૪-૦	૬ આ સભાનો સં. ૧૯૮૨ ના
આસો વદી ૩૦ સુધીનો
પાંચ વર્ષનો રીપોર્ટ. - -
૭ જૈન પંચાંગ.

ઉપરના ગ્રંથો માગથર શુદ્ધ ર થી ધારા પ્રમાણે બહાર ગામના દરેક લાઇફ મેમ્બરો બંધુઓને પોસ્ટેજ પુરતા વી. પી. થી ભેટ મોકલવામાં આવશે જેથી સ્વીકારી લેવા વિનંતિ છે. અત્રેના લાઇફ મેમ્બર બંધુઓને સભાની ઓફીસમાંથી ધારા પ્રમાણે મંગાવી લેવા વિનંતિ છે.

નોટ:—હવે પછી ઘણા ઉપયોગી મોટા ગ્રંથો છપાય છે, તે પ્રકટ થયે ભેટ આપવાના છે. આત્માનંદ પ્રકાશ માસિકના ટાઇટલ ઉપર જાહેર ખર્ચવાંચવાં બતાવેલ છે. કોઇપણ જૈન શ્રોતાને કે જૈન સંસ્થાઓએ આવો સારો ગ્રંથોની ભેટનો લાભ ભુક્તવાનો નથી. વહેલા લાઇફ મેમ્બર થવાથી વિશેષ લાભ છે.

અમારું જ્ઞાનોદ્ધાર ખાતું.

નીચેના ગ્રંથો છપાય છે. અને તૈયાર થાય છે.

૧ શ્રી પ્રભાવક ચરિત્ર (ભાષાંતર)	૩ શ્રી ચંદ્રપ્રભુ ચરિત્ર (ભાષાંતર)
૨ શ્રી વિમલનાથ ચરિત્ર ,	૪ શ્રી મહાવીર ચરિત્ર ,
૧ ચન્દ્ર સ્તુતિ (સંસ્કૃત)	૨ શ્રી વાસુદેવ હીંદિ પ્રાકૃત

ઉપરના ચરિત્રોના ગ્રંથો ઘણાજ પ્રાચીન પૂર્વાચાર્યકૃત હોઇ, કથાઓ ઘણીજ સુંદર રસીક, ભાવવાહી અને અંતર્ગત વિવિધ ઉપદેશક કથાઓ સહિત છે. મહાન પુરોના આવા સુંદર, સત્ય ચરિત્રો વાંચી વિચારી આત્મકલ્યાણ સાધવાની આ સુંદર તક કે જે સભાના લાઇફ મેમ્બર થઇ તેના ગ્રંથો ભેટ મેળવી લેવા ચૂકવાનું નથી.

श्री

आत्मनन्द प्रकाश.

॥ वन्दे वीरम् ॥

तत्पुनर्द्विविधं कर्म कुशलरूपमकुशलरूपं च । यत्तत्र
कुशलरूपं तत्पुण्यं धर्मश्चोच्यते । यत्पुनरकुशलरूपं तत्पापम
धर्मश्चाभिधीयते । पुण्योदयजनितः सुखानुभवः पापोदय
संपाद्यो दुःखानुभवः । तयोरेव पुण्य पापयोरनन्तभेदभिन्नेन
तारतम्येन संपद्यते खल्वेषोऽधममध्यमोत्तमाद्यनन्तभेदवार्तितया
विचित्ररूपः संसारविस्तार इति ॥

उपमिति भवप्रपंचा कथा.

पुस्तक २५ मुं. } वीर संवत् २४५३. कार्तिक. आत्म संवत् ३२ { अंक ४ थो.

पार्श्वनाथ जिनस्तुतिः

(शार्दूल विक्रीडितवृत्तम्)

नम्राऽखण्डलवृन्दमस्तकमणित्रातेन घृष्टक्रमं,
दिक् चक्रं निजतेजसा विलसता प्रोदीपयंतं सदा ।
निर्वाणप्रियपत्तनाऽध्वनिमहा सार्थाधिपं पुङ्गवं,
वन्दे पार्श्वजिनेश्वरं सुभविनां कल्याणमालाप्रदम् ॥ १ ॥
श्रेयः सन्तति दायकान् जिनवरान्सर्वाञ्छुभध्यायिनां,
सत्तच्चागमराशिभासनपरान् दुर्वादिवादक्षतान् ।
अज्ञानान्धचयप्रणाशनविधौ भानुप्रभा भासुरान्,
कुर्वेऽहं स्तुतिगोचरान्पटुमतिध्यानस्थितान्सर्वदा ॥ २ ॥
कल्याणं विदधातु वो नयगणद्योत्यागमौघःसदा,
श्रीमत्तीर्थकृतां मुखाम्बुसमुद्भूतोऽविताभूतले ।

भूतानां हतभूरि संसृतिभयः सन्मार्गसंदीपकः,
 सद्यो मोहमहान्धकारहरणे प्रद्योतनो निर्मलः ॥ ३ ॥
 सर्वोपद्रव नाशिनी जिनमत प्रक्षोभकक्षोभिनी,
 पद्मावत्यजितापरैरनुदिनं दुर्वादिनां दारिका ।
 देवी शासन रक्षिकांऽकुशकरा संघाऽऽपदां वारिका,
 सर्वत्राऽभयदायिनी विजयताजैनेन्द्रमार्गश्रिता ॥ ४ ॥
 ले० अजित.

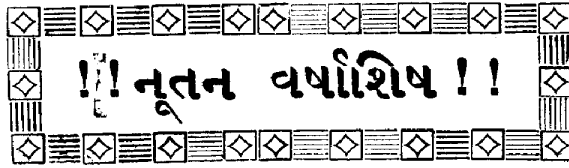
श्री नेमिनाथ जिन (ज्ञानपञ्चमी) स्तुतिः

(शार्दूलविक्रीडितवृत्तम्)

शङ्खछत्रधरः शिवा तनु भवः श्री नेमिनाथः शिव-
 सम्पत्त्यै भवतु क्षमाशमयुतः पञ्चप्रमादोज्झितः ।
 पञ्चम्यास्तपसि प्रसक्तमनसां सत्पञ्चमज्ञानवान्,
 पञ्चाक्षीविजयी जयोद्यतमतिः पञ्चाऽश्रवाणां सदा ॥ १ ॥
 नाभेय त्रिशला सुतादिरनिशं तीर्थकरौघः शिवं,
 दद्याद्देवनरेन्द्रवन्दित पदो लेभे गतिं पञ्चमीम् ।
 पर्वाऽऽराधनीयव्रतोत्तमतया तीर्थकरैः सेविते,
 पञ्चम्यास्तपसि स्थिताय धिमले भव्यात्मने ज्ञानदे ॥ २ ॥
 निर्वाणाऽमित शर्म भव्य मनुजा आसादयन्ति क्षणाद्,
 येषां दृष्टिनिपातनेन करुणा दिव्यौकसां सन्ततम् ।
 तेषामागमराशयः कृतधियां तीर्थकराणां वराः,
 कल्याणं प्रदिशन्तु पञ्चमतिथौ संराधनोत्साहिनाम् ॥ ३ ॥
 मत्तेभौघकपोलभेदनमहा प्रोद्धूतवेगाऽजित-
 सिंहारूढ वपुः करस्थित कजाऽलङ्कारसंभूषिता ।
 देव्यम्बा रुचिरा कृतिर्जिनवरे, भक्तिं सदा बिभ्रती,
 पञ्चम्या स्तपसि प्ररूढ मनसां शान्तिं तनोत्वन्वहम् ॥ ४ ॥
 ले० अजित.

નૂતન વર્ષાશિષ !

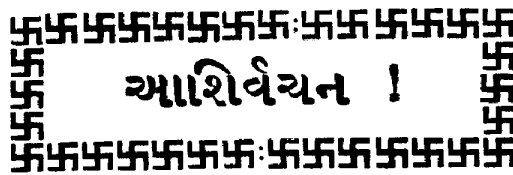
૮૭

(શિખરિણી.)

ઉગી વર્ષારંભે, મનહર ઉષા રંગ સજતી,
ખિલો તેવી નિત્યે, તમ જીવનમાં પ્રેમ ભરતી;
ફળો આશા ઉર્મિ, તન, મન, અને સૌ ધન તણી,
કરો ઠારી ઠામે, યશમય કરો હિંદ જનની !

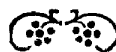
રચનાર:—મણિલાલ માણેકચંદ મહુધાવાલા.

(શાસ્ત્રલ વિકીરિત)

ખીલો સ્નેહ તણાં કુસુમ હૃદયે, રૂડા નવા વર્ષમાં,
તે સાથે ઉર આશ દીર્ઘ ફળવા, તૃપ્તિ મળેા સર્વમાં;
દીપાવા તમ કોમ દેશ જગને, રાચો મહા યત્નમાં
નીતિ-ન્યાય-વિચાર-સત્ય સમજી, વીરો બનો ભર્તમાં !

રચનાર:—મણિલાલ માણેકચંદ મહુધાવાલા.

એકાદશ અંગોમાં નિરૂપણ કરેલ શ્રી તીર્થંકર ચરિત્ર.

(ગતાંક પ્રથમના પા. ૬૩ થી શરૂ.)

શ્રી મહાવીર ચરિત્ર.

૧૦૧૭—તે કાળ અને તે સમયને વિષે (શ્રમણ ભગવાન મહાવીર) હેમંત ઋતુના પહેલા મહિનાના પહેલા પક્ષમાં માગશર વદી ૧૦ દશમને દિને—સુવ્રત નામના દિવસે વિજય-મુહૂર્તમાં ઉત્તરા કાશ્યપી નક્ષત્રમાં (ચંદ્રનો) યોગ આવતા છાયા પૂર્વમાં જતી હતી ત્યારે એક પહોર ગયા પછી નિર્જળા બે ઉપવાસ કરીને એક વસ્ત્ર પહેરી હજારોથી વહન કરાતી ચંદ્રપ્રભા નામની શિબિકા ઉપર ચડી દેવ મનુષ્ય અને અસુરોના સમુદાય સાથે ચાલતા ચાલતા ઉત્તર ક્ષત્રિય કુંડપુર સંનિવેશના મધ્યમાં થઈને જ્યાં જ્ઞાત ખંડ ઉદ્યાન છે ત્યાં આવ્યા. ત્યાં આવીને ભૂમી તળને ન સ્પર્શે એવી રીતે કાંઈક એક હાથ પ્રમાણ ઉંચી સહસ્ર વાહીણી ચંદ્રપ્રભા શિબિકાને સ્થાપી સ્થાપી ને ધીમે ધીમે સહસ્ર વાહિની ચંદ્રપ્રભા શિબિકાથી ઉતર્યા, ઉતરીને ધીમે ધીમે પૂર્વાભિમુખ સિંહાસને બેઠા. આભરણ અલંકાર ઉતર્યા ત્યારે વૈશ્રમણદેવે શ્રમણ ભગવાન મહાવીરના આભરણ અલંકારો ઉભડક પગે બેસીને હંસલક્ષણ વસ્ત્રમાં ગ્રહણ કર્યા * ૫

ત્યાર પછી શ્રમણ ભગવાન મહાવીરે જમણા હાથવડે જમણી તરફના કેશોનો અને ડાબા હાથવડે ડાબી તરફના કેશોનો પંચ મુષ્ટિક લોચ કર્યો, ત્યારે શક દેવેન્દ્ર દેવરાજએ ઉભડક પગે બેસીને વજ્રના થાળમાં શ્રમણ ભગવાન મહાવીરના વાળ ગ્રહણ કર્યા અને વાળ લઈને “ ભગવાન આજ્ઞા છે ” એમ કહી તે વાળ ક્ષીર સમુદ્રમાં પહોંચાડ્યા. અહીં શ્રમણ ભગવાન મહાવીરે જમણા હાથે જમણો અને ડાબા હાથે ડાબો પંચમુષ્ટિક લોચ કરીને સિદ્ધોને નમસ્કાર કર્યો. સિદ્ધોને નમસ્કાર કરીને “ સર્વ પાપ કાર્ય મારે વળ્ય છે ” (મારે કાંઈપણ પાપ કરવું નહિ—મારે સર્વ પાપ કર્મ અકરણીય છે) એમ નિશ્ચય કરીને સામાયિક ચરિત્રનો (દિક્ષાનો) સ્વીકાર કર્યો. સામાયિક ચરિત્ર સ્વીકારીને દેવ સમુદાય અને મનુષ્ય

* ૫ સુખ બોધિકામાં કહ્યું છે કે—આ આભરણો કુલ વૃદ્ધા લ્યે છે.

શ્રી તીર્થંકર ચરિત્ર.

૮૯

સમાજને ઓળેખેલ ચિત્રની જેવા બનાવી મુક્યા (આ વખતે દેવો અને મનુષ્યો ચિત્રામણીની માફક નિઃશબ્દ મૌન અને આશ્ચર્ય ચકિત સ્તબ્ધ બન્યા હતા.)

૧૦૧૮—જ્યારે ભગવાને ચારિત્ર લીધું ત્યારે ઇંદ્રના વચનથી દેવ શબ્દો મનુષ્યો ઠોલાહલ અને વાજાત્રોના શબ્દો એકદમ બંધ રહ્યા (ભગવાને) હર હમેશાં સર્વ જીવ સત્વોને હિત કરનારા ચારિત્રનો સ્વીકાર કર્યો ત્યારે એકદમ રોમેરોમ હર્ષિત થએલા દેવો તેને શાંતિથી (?) સાંભળતા હતા. (ગાથા-૨)

૧૦૧૯—ત્યારે સમતાવાળા ક્ષાયોપશમિક ચારિત્રને પામેલા શ્રમણ ભગવાન મહાવીરને મનઃ પર્યવજ્ઞાન ઉત્તમ થયું જેથી અઢીઢીપમાં અને બે સમુદ્રમાં રહેલા પર્યાસા તથા વ્યકત મનવાળા સંજી (મન-સંજ્ઞાવાળા) પંચેન્દ્રિયોના મનોગત ભાવને જાણતા હતા.

૧૦૨૦—ત્યારે દિક્ષિત થએલ શ્રમણ ભગવાન મહાવીરે મિત્ર-જ્ઞાતિ-સ્વજન અને સંબંધી વર્ગને રવાના કર્યા અને રવાના કરીને એવી પ્રતિજ્ઞા કરીકે-હું બાર વર્ષ સુધી કાયાને ઓસરાવું છું દેહનો ત્યાગ કરું છું અને જે કોઈ ઉપસર્ગો (પીડા માર ફાડ વિદો વિગેરે) ઉત્તમ થશે, પછી તે દેવોએ કરેલા હશે, મનુષ્યોએ કરેલા હશે યાતો પશુપક્ષી કે જીવજંતુએ કરેલા હશે તે સર્વ પ્રકારના આવી પડેલા ઉપસર્ગોને હું નિર્ભયપણે સહન કરીશ, ક્ષમા પૂર્વક ખમીશ અને નિશ્ચયપણે સ્વીકારીશ.

૧૦૨૧—ત્યારે શ્રમણ ભગવાન મહાવીર આ પ્રમાણે પ્રતિજ્ઞાનો સ્વીકાર કરીને કાયા-દેહપર મમત્વરહિત થયાથકા મુદૂર્તકાળ જેટલો દિવસ બાકી રહ્યો ત્યારે કુમાર ગામ આવી પહોંચ્યા.

૧૦૨૨—ત્યાર પછી શરીરના મમત્વથી રહિત એવા શ્રમણ ભગવાન મહાવીર અનુપમ નિવાસ સ્થાનવડે ઉત્કૃષ્ટ વિહારવડે અને તેવાજ સયમ, નિયમ, સંવર, તપ, બ્રહ્મચર્ય, ક્ષમા, ત્યાગ, સંતોષ, સમીતિ, શુષ્ઠિ, સ્થાન કર્મ તથા સુચરિત કળવાળા નિર્વાણ-મુક્ત માર્ગવડે (રત્નત્રયીવડે) આત્માને ભાવતા વિચારતા હતા.

૧૦૨૩—એ પ્રમાણે વિચરતાં દેવો તરફથી, મનુષ્યો તરફથી, કે તિર્થંચો તરફથી જે કોઈ ઉપસર્ગો આવતાં તે સર્વને ગ્દાનિ રહિત પણે અક્ષોભ ભાવે મનમાં દીનતા દાખવ્યા વગર અને મન વચન તથા કાયા એ ત્રણેપર કાળુ રાખીને નિર્ભયતાથી સહતા હતા શાંતિ પૂર્વક ખમતા હતા અખેદ ભાવે સ્વિકારતા હતા અને અડગપણે ભેટતા હતા (!)

૧૦૨૪—ત્યાર પછી આવી રીતે વિહારમાં વિચરતા શ્રમણ ભગવાન મહાવીર ને બાર વર્ષે વ્યતીત થયા અને તેરમાં વર્ષમાં ગ્રીષ્મ ઋતુના ખીન મહિનાના ચોથા પક્ષમાં વૈશાખ શુદ્ધ દશમને દિને સુવ્રત નામના દિવસે મુદૂર્તમાં ઉત્તરા

૯૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

ક્રાદ્યુની નક્ષત્રનો (ચંદ્ર સાથે) યોગ આવતાં છાયા પૂર્વમાં જતી હતી ત્યારે એક પહોર વ્યતીત થતાં, જાંભિક ગામ નગરની બહાર ઋણુ વાલુકા નદીના ઉત્તર કાંઠે, શ્યામાક ગૃહ પતિના ખેતરમાં, વ્યાવૃત ચૈત્યથી ઇશાન ખુણામાં શાલ વૃક્ષની નજીકમાં, ઉભડક બેસવારૂપ ગાયદોહવાના આસનવડે આતાપના લેતાં-પાણી રહિત બે ઉપવાસવાળા ઉંચા જનુ તથા નમેલી દૃષ્ટિવાળા-ધ્યાનરૂપી કોઠામાં રહેલા (ધ્યાન મગ્ન) અને શુકલ ધ્યાનના મધ્યમાં વર્તતા પ્રભુને છેલ્લા (!) પૂર્ણ પરિપૂર્ણ હણાય નહીં તેવા આવરણ રહિત અનંતા અનુપમ પ્રધાન કેવળજ્ઞાન તથા કેવળ દર્શન ઉપજ્યાં.

૧૦૨૫—તે ભગવાન અહર્ન-પૂજ્ય રાગદ્વેષ રહિત થયા કેવળી સર્વજ્ઞ અને સર્વ ભાવદર્શી થયા અને દેવ મનુષ્યો અને અસુરો સહિત સમસ્ત લોકના પર્યાયોને જાણતા હતા તે આ પ્રમાણે—આગતિ, પરભવગમન, આયુષ્ય, દેવગતિ-માંથી ગર્ભમાં આવવું, દેવલોક નરકાદિમાં ઉત્પતિ, આધેલું, પીધેલું, કરેલું સેવેલું, પ્રકટ કરેલું, એકાતમાં કરેલ, બોલેલું કહેલું, મન, મનમાં ચિંતવેલું, આ પ્રમાણે સર્વ લોકના સર્વ જીવોના સર્વ ભાવોને જાણતા-જેતા વિચરતા હતા.

૧૦૨૬—શ્રમણ ભગવાન મહાવીરને જે દિવસે અંતિમ-પૂર્ણ યાવત..... કેવલ જ્ઞાન દર્શન ઉત્પન્ન થયા તે દિવસ આવતા જતા ભુવનપતિ-વાણવ્યંતર-જ્યોતિષિ અને વૈમાનિક દેવ દેવીઓ વડે * ૬ યાવત.....(દિવ્ય ઉદ્યોત દેવમેજો દેવ કોલાહલ અને) આકુલ વ્યાકુળતા થઇ રહી.

૧૦૨૭—ત્યારે કેવળજ્ઞાન અને કેવળ દર્શનવાળા શ્રમણ ભગવાન મહાવીરે પોતાને તથા લોકને સંપૂર્ણભાવે જોઈને પ્રથમ દેવોને ધર્મ કહ્યો અને પછી મનુષ્યોને.

૧૦૨૮—ત્યારે કેવળજ્ઞાની-કેવળદર્શી શ્રમણ ભગવાન મહાવીરે ગૌતમ વિગેરે શ્રમણ નિચંથોની સમક્ષ ભાવના સહિત પાંચ મહાવ્રતો તથા છ જીવન કાર્યો કહ્યા ઉચ્ચાર્યા તથા પ્રરૂપ્યા તે આ પ્રમાણે—

* ૬— એકવાર આવી ગએલ અથવા અન્ય આગમોમાં વિસ્તારથી દર્શાવેલ એક વાક્યને સંક્ષેપથી લેવું હોય તો તે વાક્યના આદિ ભાગનો ઉલ્લેખ કરી પછી યાવત.....શબ્દ મુકી તે વાક્યનો અંતિમ ભાગ જોડવાથી આખા વાક્યની ગરજ સરે છે. અર્થાત્-અમુકથી અમુક સુધી (અહીંથી ત્યાં સુધી) એ પાઠનો નિર્દેશક કરવા માટે યાવત.....શબ્દનો ઉપયોગ કરાય છે આગમોમાં યાવત.....શબ્દના નિર્દેશો ઘણાં છે જેથી મેં પણ તેવા સ્થાને યાવત.....શબ્દનો જ પ્રયોગ કર્યો છે તો પ્રસ્તુત ભાષાંતરમાં જ્યાં જ્યાં યાવત.....શબ્દ આવે ત્યાં ત્યાં યાવત.....ની પૂર્વના શબ્દથી તે યાવત.....પછી દર્શાવેલ શબ્દ સુધીનો વાક્ય સમગ્ર અન્ય સ્થાનેથી લેવાના છે એમ સમજવું.

દિક્ષાના વિધો માટે જુઓ આ. ૦ અ. ૦૬ ઉ. ૦૧ સૂત્ર. ૩૪૮, ૩૪૯.

ઉપદેશ શૈલી આચારાંગ સૂત્ર ૩૮૪થી ૩૮૮.

કૃષ્ણરાજ માટે જુઓ સ્થાનાંગ સૂત્ર. ૬૮૪, ભગવતીજી શ. ૦૬, ઉ. ૦૫, સૂત્ર. ૨૪૨-૨૪૩.

શું શું કર્યું ?

૯૧

પૃથ્વીકાય યાવત્.....(અપકાય-તેજસ્કાય-વાયુકાય-વનસ્પતિ કાય, અને) ત્રસકાય ૧૦૨૯થી ૧૦૩૭-પ્રથમ મહાવ્રત-પ્રાણાતિપાત વિરમણ વ્રતની પાંચ ભાવનાઓ અને આરાધકતાનો અધિકાર.

૧૦૩૮થી ૧૦૪૫-બીજું મહાવ્રત-મૃષાવાદ વિરમણવ્રતની પાંચ ભાવનાઓ અને આરાધક ભાવનો અધિકાર.

૧૦૪૬થી ૧૦૫૩-તૃતીય મહાવ્રત-અદત્તાદાન વિરમણ વ્રતની પાંચ ભાવનાઓ અને આરાધનાનો અધિકાર.

૧૦૫૪થી ૧૦૬૧-ચતુર્થ મહાવ્રત-મૈથુન વિરમણ વ્રતની પાંચ ભાવનાઓ અને આરાધકતા.

૧૦૬૨થી ૧૦૭૯-પાંચમા મહાવ્રત-પરિગ્રહ ત્યાગવ્રતની (ગાથામાં) પાંચ ભાવનાઓ અને આરાધક ભાવનો અધિકાર.

૧૦૮૦-૫૨મીશ ભાવનાવાળા અણુગારની આગમાનુસાર આરાધકતા.

“ શું શું કર્યું ? ”

આ નૂતન વર્ષે આપ કહો, ગત વર્ષમાં શું શું કર્યું ?
 વળી પૂછીશ હું પંચાશીમાં ચોરાશીમાં શું શું કર્યું ?
 પર્વના દિવસો મહા સત્કાર્યમાં શું શું કર્યું ?
 દુઃખી જનોને દષ્ટ દિવાસો સ્થાયમાં શું શું કર્યું ?
 વિદ્વાન હો તો વિદ્વાતાના કાર્યમાં શું શું કર્યું ?
 ધનવંત હો તો દ્રવ્યનો સદ્વ્યય કર્યો કે શું કર્યું ?
 વળી જળપ્રલયના કોપમાં સેવા કરી કે શું કર્યું ?
 કંપી ઉઠો છો સાંભળીને તો કહો શું શું કર્યું ?
 સમાજના અજ્ઞાન જન સુધારવા શું શું કર્યું ?
 કુચાલને કુરૂદીઓનો નાશ કરવા શું કર્યું ?
 ન્યાય નીતિનો માર્ગ મેળવવા તમે શું શું કર્યું ?
 વ્યસનો બધાથે છોડવાના યત્નમાં શું શું કર્યું ?
 પ્રચાર કેળવણી તણો કરવા તમે શું શું કર્યું ?
 જ્ઞાનનો ઉદ્ધાર કરવા આપ કહેશો શું કર્યું ?
 બૂલો અગર તો પાપ કરીને કો' તમે શું શું કર્યું ?
 દેશસેવા, લોકસેવા કરી કહો કે શું કર્યું ?
 પ્રશ્નો બધા આ વાંચીને વિચારજો કે શું કર્યું ?
 પછી પુછજો તમ હૃદયને સત્કાર્યમાં શું શું કર્યું ?

કાન્તિલાલ જાદવજી મહેતા.

કેટલાક ઉપયોગી વિચારો.

વિકલદાસ મૂ. શાહ.

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૭૯ થી ૧૩૨.)

મનુષ્યમાં સત્યનિષ્ઠા નથી હોતી તેના સાહસ ધૈર્ય અને અધ્યવસાય કદિપણ ખરેખરા અને કામના નથી હોતા, તેમજ જે મનુષ્યમાં એ સર્વ હોય છે તે ઉદાર અને મહાનુભાવ જરૂર બને છે. ખરેખરા સાહસથી મનુષ્યની ઉદારતા વધે છે અને ધૈર્યથી શાન્તિની વૃદ્ધિ થાય છે. જે મનુષ્ય ખરેખરો વીર અને સાહસી હોય છે તે કદિપણ કોઈના ઉપર ક્રોધ કરતો નથી. ભીષ્મપિતામહે પ્રતિજ્ઞા કરી હતી કે હું પાંડવોનો નાશ કરી દઈશ. ભીષ્મની પ્રતિજ્ઞા એટલે પૂછવું જ શું? તેનાં ભંગનો ક્યારે સંભવ હતો? એને લઈને કૃષ્ણને ઘણી જ ચિંતા થવા લાગી. વિચાર કરીને તેઓએ યુક્તિ શોધી કાઢી. યુક્તિપૂર્વક ભીષ્મની પાસે દ્રૌપદીને કહેવરાવ્યું કે ‘તું અખંડસૌભાગ્યવતી થા’ જ્યારે પાછળથી ભીષ્મને કૃષ્ણની એ યુક્તિની ખબર પડી ગઈ ત્યારે તેઓ કૃષ્ણ ઉપર જરાપણ નારાજ ન થયાં એટલું જ નહિ પણ તેમણે ઘણી જ શાંતિપૂર્વક કૃષ્ણને જ એ યુક્તિ બતાવી દીધી કે યુદ્ધમાં તમારે શિખંડી ને આગળ કરવો. એ પૂર્વ જન્મની ‘સ્રી’ છે. પ્રાચીન વીર આર્યપુરુષોની એક એક ઉદારતા ભરી નીતિ હતી કે તેઓ બાળક, સ્ત્રી, બ્રાહ્મણ, અનાથ વિગેરે ઉપર શસ્ત્રનો ઉપયોગ નહોતા કરતા. યુદ્ધમાં શિખંડીને આગળ ભેંધને અને તેને પૂર્વજન્મની સ્રી બાણીને ભીષ્મે પણ તેના ઉપર હથિયાર ન ઉગામ્યું, એટલું જ નહિ પણ પોતે પ્રાણ ત્યાગ કર્યો અને એ રીતે દુર્યોધનના પક્ષની હારનો આરંભ થયો.

સાહસ તથા ધૈર્ય ઉપરાંત પ્રત્યેક મનુષ્યમાં આત્મ-સંયમની પણ અત્યંત આવશ્યકતા છે. એ ગુણ એટલો બધો જરૂરનો અને મહત્વપૂર્ણ છે કે એ વિદ્વાન પુરૂષે તેને સઘળા ગુણોના મૂળરૂપ અને પશુત્વ તથા મનુષ્યત્વના વાસ્તવિક ભેદરૂપે ગણાવ્યો છે, અને એ વાત પણ ખરી છે. જે મનુષ્ય આત્મ-સંયમ બિંદુકુલ છોડી દે અને જેમ મનમાં આવે તેમ કહી નાંખે અને કરી નાંખે તો પછી તેનામાં અને પશુમાં શો ભેદ રહે છે? પોતાની ઈન્દ્રિયોની અનુચિત અંચલતા રોકવી અને પોતાની જાતને ખરાબ માર્ગે જતા બચાવવી એજ આત્મ-સંયમ કહેવાય છે. પોતાના મનને જીતવું એ સમસ્ત સંસાર પર વિજય પ્રાપ્ત કરવા કરતાં પણ

કેટલાક ઉપયોગી વિચારો.

૯૩

વધારે ઉપયોગી અને લાભદાયક છે. જે મનુષ્ય પોતાનાં મનને અને પોતાની વાણીને વશ નથી રાખી શકતો, જે પોતાનાં કાર્યોને નિયંત્રિત નથી કરી શકતો તેની વિદ્યા, બુદ્ધિ, શક્તિ વિગેરે સઘળું નકાસું છે.

હર્બર્ટ સ્પેન્સરનો તો એવો મત છે કે મનુષ્યને આદર્શ બનાવવા માટે આત્મ સંયમ એક અતિ મહત્વનું સાધન છે. જે મનુષ્ય પોતાનાં ચંચળ મનની ઇચ્છાઓને પોતાને વશ રાખે છે તેજ સઘળા પ્રશ્નો ઉપર સારી રીતે વિચાર કરી શકે છે તેમજ તેજ ખરાબ કાર્યોથી બચી શકે છે અને સારાં કાર્યોમાં જોડાઈ શકે છે. પરંતુ જે મનુષ્ય પોતાનાં ચંચળ મનનો ગુલામ બને છે તેને કોઈપણ પ્રશ્ન ઉપર વિચાર કરવાનો અવકાશ જ નથી મળતો, તો પછી એ સારાં કાર્યો કયી રીતે કરી શકે ? મનમાં તરંગ ઉઠે છે, ઇચ્છા થાય છે કે તરતજ તે તદ્દનુસાર કાર્ય કરે છે. વિવેકથી તો એ કદિપણ કામ જ નથી લેતો અને વિવેકનો ઉપયોગ નહિ કરતો હોવાથી તે મનુષ્ય છતાં પણ પશુ તુલ્ય બની જાય છે.

આત્મ સંયમ અથવા મનોનિગ્રહના અભાવને લઈને ઘણું કરીને અનેક જાતની વિપત્તિઓ આવી પડે છે. તે સંબંધી મહાભારતમાં લખ્યું છે કે—

રથઃ શરીરં પુરુષસ્ય દૃષ્ટ

માત્મા નિયતેન્દ્રિયમાદુરશ્વાન્ ।

તૈરગ્રમતૈઃ કુશલી સદશ્ચૈ

દાન્તૈઃ સુખં યાતિ રથીવ ધીરઃ ॥

અર્થાત્—મનુષ્યનું શરીર રથ છે, મન સારથી છે અને ઇન્દ્રિયો અશ્વો છે. જેવી રીતે અશ્વોને પોતાને આધીન રાખીને કુશળ રથી યાત્રા કરે છે તે રીતે ઇન્દ્રિયોને પોતાને વશ રાખી રહેનાર મનુષ્ય પોતાની જીવન યાત્રા સુખપૂર્વક સમાપ્ત કરે છે. જો આપણે મનને વશ રાખી શકીએ તો તે એક સન્મિત્ર બની જાય છે અને આપણને વખતો વખત ઉત્તમ માર્ગ બતાવીને અને કર્તવ્ય દિશાનું સૂચન કરીને સર્વ રીતે આપણને સહાય કરે છે. અને જો એને સ્વતંત્ર છોડી મુકવામાં આવે છે તો તે આપણને કુમારોં ચડાવી દે છે અને આપણો શત્રુ બનીને આપણો નાશ કરે છે. મન એવ મનુષ્યાણાં કારણં બન્ધ મોક્ષયોઃ એ સૂત્ર સુવિખ્યાત છે (મન એજ આપણા બન્ધનનું તથા મોક્ષનું કારણ છે,)

પહેલવહેલાં જ આપણે એ જોઈ ગયા કે સર્વ જાતના સફળતા શીખવાનું અને કેળવવાનું પ્રથમ સ્થાન ઘર, બીજું પાઠશાળા અને ત્રીજું સંસાર છે. એથી મનોનિગ્રહનો અભ્યાસ ઘરથીજ શરૂ થવો જોઈએ અને શાળામાં તથા સંસારમાં એના વિકાસ તથા વૃદ્ધિ થવા જોઈએ. વળી ઘણું અંશે એ પણ ઠીક છે કે મનો-

નિગ્રહ અથવા આત્મ-સંયમને આપણા શારીરિક બળ અને સ્વાસ્થ્યની સાથે ઘણો જ ઘનિષ્ટ સંબંધ રહેલો છે. અર્થાત્ દુર્બલ મનુષ્યોની અપેક્ષાએ મજબુત મનુષ્યો આત્મ-નિગ્રહ કરવામાં વધારે સમર્થ હોય છે, પરંતુ તે સાથે એટલું પણ નિઃસંદેહ છે કે ઘણું કરીને શારીરિક સ્વાસ્થ્ય પણ મનોનિગ્રહના અભાવને લઈને જ બગડે છે. જે લોકોનું સ્વાસ્થ્ય બગડી ગયું હોય તેઓ જો મનોનિગ્રહપૂર્વક આરોગ્ય શાસ્ત્રનાં નિયમોનું યથાર્થ પાલન કરે તો તેઓનું શરીર તરતજ સ્વસ્થ થઈ શકે છે અને જેમ જેમ તેના શરીરમાં બળ આવતું જાય છે તેમ તેમ તેનું મનોનિગ્રહ પણ વધતું જાય છે. એ વાત હવે કોઈને ભાગ્યેજ અજાણી હશે કે પ્રસન્ન (આનંદી) રહેવાથી મનુષ્યનું શરીર તેમજ મન બંને સબળ બને છે. એટલા માટે આત્મ-નિગ્રહમાં સમર્થ બનવા માટે હમેશાં આનંદી રહેવાની પણ પરમ આવશ્યકતા છે. જે લોકો હમેશાં ક્રોધાયમાન, ચીડીયા અથવા દુઃખી રહ્યા કરે છે તેઓ કદિપણ પોતાનાં મનને પુરેપુરું વશ રાખી શકતા નથી. જો દુઃખોનો વિશેષ વિચાર ન કરતાં પ્રાપ્ત સુખોથી જ મનુષ્ય સંતુષ્ટ બની રહે તો તેને આ સંબંધી ઘણો લાભ થઈ શકે છે.

મનોનિગ્રહ સદાચારનું મૂળ ગણાય છે. આજ સુધીમાં જે જે મહાન પુરૂષો થઈ ગયા તે સર્વ જીતેન્દ્રિય હતા. જીતેન્દ્રિયતા અને આત્માનિગ્રહ વગર મનુષ્યમાં સાધુતા અથવા મહત્તા આવી શકતીજ નથી. ધર્માચરણ કરવા માટે પણ મનોનિગ્રહની ઘણીજ આવશ્યકતા રહ્યા કરે છે. કેમકે મનોનિગ્રહના અભાવને લઈને જ મનુષ્યો પાપોમાં અને દુષ્કર્મોમાં પ્રવૃત્ત થાય છે; તેથી આત્મ-નિગ્રહ મનુષ્યોને પરલોક-સાધનનો પણ સર્વ શ્રેષ્ઠ અને આવશ્યક ઉપાય છે. જેમ આત્મ-નિગ્રહથી પરલોકનું સાધન થાય છે તેમ તેનાથી આ લોકમાં પણ ઘણું સુખ પ્રાપ્ત થાય છે. મનોનિગ્રહ વગર કોઈપણ મનુષ્ય સુશીલ, સદાચારી, વ્યવસ્થિત, ઉદાર અને શાંત બની શકતો નથી અને તે સઘળા વગર જીવન-યાત્રા અત્યંત દુઃખપૂર્ણ બની જાય છે.

રાજકાર્ય કરનાર મોટા મોટા પદાધિકારીઓ, પ્રજાના માર્ગદર્શક નેતાઓ તથા એવાજ મોટા મોટા કામ કરનારામાં બહુજ મનોનિગ્રહ હોવો જોઈએ. જ્યાં સુધી આત્મનિગ્રહ નથી હોતો ત્યાં સુધી મહાન બુદ્ધિશાળી પુરૂષોને પણ પોતાનાં કામોમાં વશ મળી શકતો નથી. કેમકે એ કામોમાં લોકો ઉપર પોતાનો પ્રભાવ પાડવાની તેમજ તેઓને પોતાને વશ રાખવાની આવશ્યકતા રહે છે. અને જે મનુષ્ય પોતે પોતાની જાતને વશ રાખી શકતો નથી તે બીજા ઉપર અધિકાર કેવી રીતે ચલાવી શકે? જે મનુષ્ય બીજા ઉપર પોતાનું પ્રભુત્વ જમાવવા ઇચ્છે છે તેને માટે આવશ્યક છે કે તેણે પહેલાં પોતાની જાત ઉપર પ્રભુત્વ જમાવવું

કેટલાક ઉપયોગી વિચારો.

૯૫

જોઈએ. મોટા મોટા રાજકુટુંબોનો નાશ થયે ભાગે આત્મ-સંયમના અભાવથી જ થાય છે. આત્મ-સંયમના અભાવને લઈને મનુષ્ય જુગારી, દુરાચારી, અને દુર્વ્યસની બની જાય છે. અને એ સઘળું કુલ, શીલ; મર્યાદા તથા વૈભવ વિગેરેના નાશનું કારણ બને છે. મહારાજ શીવાજીમાં આત્મ-નિગ્રહ પુરેપુરા અંશે હતો અને એને લઈને જ તેઓ શત્રુઓનો પરાભવ કરવા તથા સામ્રાજ્ય સ્થાપવા સમર્થ થઈ શક્યા હતા. પરંતુ તેમના પુત્ર સંભાજીમાં એ ગુણ નહોતો જેથી તેનો તથા રાજ્યનો નાશ થયો. મહારાજ રણજીતસિંહના પુત્ર ખડ્ગસિંહમાં પણ એ ગુણનો અભાવ હતો. લખનૌના છેલ્લા નવાબ પોતાના મનમાં આવતું તે કરતા હતા; કદિ પણ આગળ પાછળનો સારા નરસાનો વિચાર નહોતા કરતા જ્યારે નેપોલીયન એક પછી એક દેશ જીતવા લાગ્યો, ત્યારે તેનું મન ચલિત કરવા માટે શત્રુઓએ અનેક પ્રયાસો કર્યા, પરંતુ તે નેપોલીયન જરાપણ વિચલિત થયો જ નહિ, તેણે તો પોતાનું મન હંમેશાં વશ રાખ્યું અને છેવટ સુધી વિજયી બનતો રહ્યો. આપણા દેશના ધર્મ શાસ્ત્રોમાં તેમજ ઇતિહાસમાં એવી અનેક કથાઓ છે જેમાં આપણે જોઈએ છીએ કે લોકોને ઉચ્ચ તપશ્ચર્યા કરતા જોઈને તેઓને ડગાવવાના ઘણા પ્રયત્નો કરવામાં આવતા હતા અને એવા કેટલાક પ્રયત્નો નિષ્ફળ પણ થયા હતા. મતલબ એ છે કે કોઈપણ વિષયમાં સંપૂર્ણ સફલતા પ્રાપ્ત કરવા માટે મનોનિગ્રહની અત્યંત આવશ્યકતા રહેલી છે અને જ્યાં મનોનિગ્રહનો ભંગ થાય છે ત્યાં કાર્ય સિદ્ધિમાં પણ મોટું વિઘ્ન આવે છે.

દુષ્કર્મો તથા પ્રલોભનોથી બચવા માટે, અપમાનિત અથવા ખીડિત થવા છતાં ક્ષમા કરવા માટે, ઇર્ષ્યા, દ્વેષ વિગેરે મનોવૃત્તિયોને રોકવા માટે તથા એવા પ્રકારના અનેક કામોને માટે મનોનિગ્રહની ઘણી જ આવશ્યકતા છે. જો એવા વિકટ પ્રસંગે મનુષ્ય આત્મનિગ્રહ નથી બતાવતો તો મહાન અનર્થ થાય છે અને વિપરીત પરિણામ આવે છે. કોઈ કોઈ વખત ક્રોધમાં કોઈને દુર્વચનો કહીને અથવા કોઈને નુકશાન કરીને આપણે આપણને પોતાને તથા બીજાને ઘણું જ નુકસાન કરીએ છીએ. જેને લઈને આપણે જીંદગીભર પસ્તાવું પડે છે. જો આપણે એમ ઇચ્છતા હોઈએ કે આપણે કદિ દુઃખી ન થઈએ અથવા આપણને કદિ પસ્તાવું ન પડે તો આપણે આપણી જીભ તથા મન ઉપર હંમેશાં અંકુશ રાખવો જોઈએ. પ્રત્યેક મનુષ્ય મધુરભાષી નથી બની શકતો, પરંતુ અદ્વભાષી તો અવશ્ય બની શકે છે. જો આપણું મન ઠંડું મશકરી કરવા અથવા વ્યંગ્યપૂર્ણ વાતો કરવા ઇચ્છે અને આપણે આપણી એ ઇચ્છાને ન રોકી શકીએ તો કોઈ વખત મિત્રોની સાથે આપણને મોટી શત્રુતા થઈ જવાનો સંભવ અને ભય છે.

વાતચીત કરતી વખતે પ્રત્યેક મનુષ્યે ઘણુંજ સાવધાન રહેવું જોઈએ, તેમજ કદિપણ કોઈ એવી વાણી મુખમાંથી ન કાઢવી જોઈએ કે જેને લઈને બીજાને

૯૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

મન હુઃખ થાય. બીજાનું મન હુઃખાવવા કરતાં મૌન રાખવું ઘણું સારું છે. આ સંબંધમાં સુવિખ્યાત ગ્રીક વિદ્વાન પિથે ગોરાસનો ઉપદેશ હુંમેશાં સ્મરણમાં રાખવા યોગ્ય છે. તે કહે છે કે “મૌન રાખો; અથવા કોઈ સારી વાત કરો.” અર્થાત્ મનુષ્યે મૌન રાખવું જોઈએ. અથવા બહુ વિચાર કરીને સમજણપૂર્વક બોલવું જોઈએ. જે સમયે બોલવાની જરૂર હોય તે સમયે મૌન રહેવાથી પણ ઘણું ભાગે તેટલી જ હાનિ થાય છે જેટલી નિરર્થક અને આવશ્યક વાતો કરવાથી થાય છે. કોઈ કોઈ વખત સત્ય અને ન્યાયના રક્ષણની ખાતર બોલવાની આવશ્યકતા હોય છે એટલું જ નહિ પણ ક્રોધ અથવા અસંતોષ પ્રકટ કરવાની પણ આવશ્યકતા હોય છે. જો આપણે કોઈને અન્યાય અથવા અત્યાચાર કરતાં જોઈએ તો આપણે એ વખતે જરૂર ક્રોધ પ્રકટ કરવો જોઈએ. સત્યનિષ્ઠ અને ન્યાયશીલ મનુષ્યોને સ્વાભાવિક રીતેજ એવા પ્રસંગે ક્રોધ આવી જાય છે. વળી એવા પ્રસંગે પણ શાંતિ, ધૈર્ય તથા સહન શીલતા વિગેરેની પણ થોડી ઘણી આવશ્યકતા હોય છે. કેમકે જો મનુષ્યમાં શાંતિ અને સહન શીલતા નથી હોતી તો તે જરૂર કરતા વધારે ક્રોધાયમાન થઈ જાય છે. અને લોકોને તેનો ક્રોધજ બીજાના અન્યાયની અપેક્ષાએ વધારે અસહ્ય બની જાય એવો સંભવ છે અને જ્યારે ક્રોધની માત્રા અન્યાયની માત્રાથી વધારે હોય છે ત્યારે એવો પ્રસંગ ખાસ કરીને આવે છે.

તેથી એ પણ ઘણું જ જરૂરનું છે કે મનુષ્યે શાન્ત સ્વભાવના થવું જોઈએ; અને સ્વભાવની શાંતિ માટે મનુષ્યમાં બુદ્ધિમત્તા તેમજ સંસારના અનુભવની જરૂર છે. ઘણું ભાગે એવું જોવામાં આવે છે કે મનુષ્યને વિકટ અવસરોની સામે જેટલું થવું પડે છે અને એનો સાંસારિક અનુભવ જેટલો વધે છે તેટલો જ તે આત્મનિઃશ્ચિ અને બુદ્ધિમાન બને છે. જે લોકો અશિક્ષિત અને અજ્ઞાની હોય છે અને જેઓને સંસારનો જરા પણ અનુભવ નથી હોતો તેઓ ક્ષમાશીલ પણ નથી હોતા, પરંતુ એથી ઉલટું સુશિક્ષિત અને અનુભવી મનુષ્યો ઉદાર, દયાળુ અને ક્ષમાશીલ હોય છે.

—ચાલુ.

પ્રભુ મીલન.

૯૭

“ પ્રભુ મીલન ”

વિશ્વઆરે પ્રેમે પ્રભુપરખાય.
 એ અવિકારી દષ્ટિ યાતાં;
 એ જીવન સંગમ થાય, વિં
 આ જન્મ મરણ ગુપ્ત એક ધડી,
 જીવનમાં જ્યોત રેડાય;
 સ્નેહ સરિતા સાગર યાતા,
 પ્રેમાદ્રે રાસ ગુંથાય. વિં ૧
 અરિહનન ને ‘ હું ’ ઢોળાતા,
 શત્રુજય ગીત ગવાય;
 ગદગિરિશૃંગે વૈરાગ્ય જળના,
 ખળખળ કલરવ થાય. વિં ૨
 અર્ચુદ તારંગ દુર્ગમ દુર્ગો,
 ન ગ્રીષ્મ તપને કળાય;
 નગથી પુરુષાતન પ્રગટે,
 તેમ ગુહ મંત્રણા થાય. વિં ૩
 ઉન્નવલ મંદાકીની યમુના,
 રસરવ વિચી વિખરાય;
 શીત સમીરો વસંતના રુકુરે,
 તે પાર્શ્વગિરિ પથરાય. વિં ૪
 ઉન્નત મેદિની શ્વેત પતાકા,
 પૂનિતતા સ્પષ્ટ જણાય;
 વર ગુરૂ સંગે અલ્પ પ્રજ્ઞાતા,
 મમ ચેતન જળહળ થાય.
 વિશ્વઆરે પ્રેમે પ્રભુપરખાય. વિં ૫

વિહારી.

વીરનો પૂજન થાળ.

ત્ર શુકલ પક્ષની એક પ્રભાતે સૂર્ય નારાયણ પોતાના સૂવર્ણ રથમાં બેસી જગત ભરમાં પ્રકાશ આપવા માટે પૂર્વ દિશામાંથી આવે છે. અને ક્ષત્રિયકુંડ નગરના નાગરિકોને “ પ્રભાત થયું છે માટે ઉંઘ તણ નિત્ય કર્મ કરવા માંડો ” ની સૂચના આપી રહ્યા છે તેવા એક મંગળમય પ્રભાતે ક્ષત્રિયકુંડ નગરના નાગરિકોએ ઘેર ઘેર આનંદના ઉત્સવો માંડ્યા છે. દરેક દરેક કંઈને કંઈ શૌભનિક કાર્ય કરવામાં ગુંથાયા છે. આ અવસરે ક્ષત્રિયકુંડ નગરના કિલ્લામાં એક પ્રવાસી આવે છે. તે આ આનંદોત્સવ જોઈ વિચારમાં પડે છે કે આજે શા કારણથી આ ધમાલ મચી રહી છે ? હજી વિચારો ક્યાં કરે છે. ત્યાં તો આકાશમાં દેવ દુહાંલી થઈ અને પ્રખર તેજથી આકાશ આખું તેજમય બની જાય છે. તેવા તેજમાં પ્રવાસીએ શું જોયું ? દેવ અને દેવીઓ પોતાનાં દેવભુવનો ત્યાગીને નીચે મૃત્યુલોકમાં આવતાં જણાય છે. પ્રવાસી પુનઃ વિશેષ વિચારમાં પડે છે કે એવો તે શો માંગલિક પ્રસંગ ઉઠ્યો છે કે જેના માટે મનુષ્ય અને દેવ દેવીઓએ સાથે ઉત્સવ માંડ્યા છે ? તે નગરની કોઈ પણ વ્યક્તિને પૂછવાના ઇરાદાથી પ્રવાસી આગળ વધ્યો. દસેક કદમ ચાલતાં સામેથી કોઈ પ્રૌઢ માણસને આવતાં જોયો. તે માણસે તદ્દન સાદાં અને સ્વચ્છ કપડાં પહેર્યા હતાં. માથે ઘાટીલી લાલ પાઘડી પહેરી હતી અને ખભા ઉપર ખેસ નાખી, વણીકજાતિની ખાત્રી આપતા ધીમે ધીમે તે શ્રેષ્ઠ પ્રવાસી સન્મુખ આવી ઉભા. તેમને જોઈ પ્રવાસીએ પૂછ્યું. મહાશય ! આ શહેરમાં હું હમણાંજ ચાલ્યો આવું છું તેથી મનુષ્યોએ તથા દેવદેવીઓ એક સરખો આનંદોત્સવ આજે શા કારણસર કરી રહ્યા છે, તેનો ખુલાસો આપવા કૃપા કરશો ? તે સાંભળી શ્રેષ્ઠિએ મંદ હાસ્ય કરી જવાબ આપ્યો કે હે અજ્ઞાન પથિક ! આ અવસર્પીણી કાળના ચરમ તીર્થંકર શ્રી વર્ધમાન સ્વામીનો જન્મ ગત રાત્રીએ થયો છે. જેના પ્રતાપથી અનંત દુઃખમય નર્કોમાં પણ એક પળ દિવ્ય પ્રકાશ સાથે નારકીને શાંતિ ઉત્પન્ન થઈ હતી. આજનો પ્રસંગ અમારે મન અણમૂલો છે. અમારાં હર્ષ-આનંદનાં પૂર અત્યારે પૂરજોસમાં ચડી રહ્યાં છે. દેવ-દેવીઓ પ્રભુનો જન્મ સ્નાન મહોત્સવ કરી રહ્યા છે. હમણાં અહિં દરબાર ભરાશે તેમાં આનંદની નદીઓ વહેશે. અજ્ઞાત પથિક તે સાંભળીને દિડમૂઠ થયો. પગ ઉપાડી દ્વિહસ્ત જોડી પ્રભુને તે સમયે ભાવપૂર્વક વંદન કર્યું. શ્રેષ્ઠિએ પોતાના ગૃહે પધારવા આમંત્રણ આપ્યું જેનો પ્રવાસીએ સહર્ષ સ્વિકાર કર્યો. બન્ને જણ શ્રેષ્ઠિ ગૃહે ગયા.

વીરનો પૂજન થાળ.

૯૯

દેવ-દેવીઓ પ્રભુનો જન્મ સ્નાન મહોત્સવ કરી સ્વસ્થાનકે ગયા અને સિદ્ધાર્થ રાજના ધન ધાન્યના ભંડાર ભરાતા ગયા.

ખખેરનો દરબાર ભરાણો સર્વને આનંદ આનંદ થઇ રહ્યો છે. રાજાએ ઇનામ પારિતોષિક આપ્યાં. ભાટ ચારણોને સંતોષ્યા.

યથા દિવસે ધન, ધાન્યના ભંડારમાં વૃદ્ધિ થવાથી પ્રભુનું 'શ્રી વર્ધમાન' નામ પાડ્યું તે દિવસે બ્રાહ્મણોને દક્ષિણા આપી જમાડી સંતુષ્ટ કર્યાં.

'શ્રી વર્ધમાન' શુકલ પક્ષના ચંદ્રની પેરે પ્રતિદિન રૂપમાં, બળમાં, વિદ્યામાં વૃદ્ધિ પામે છે. અનુક્રમે યોવન અવસ્થાને પામ્યા ત્યારે ફક્ત માતાપિતાના આગ્રહની ખાતર સુશીલ પત્ની પરણ્યા. સંસ્કાર બળે પુત્રીની પ્રાપ્તિ થઇ.

અઠ્ઠાવીશ વર્ષની ઉંમરે વર્ધમાન સ્વામીના માતાપિતાનો દેહોત્સર્ગ થયો. નંદીવર્ધન રહ્યા. પ્રભુને અંતરની લાગણી પ્રગટી.

ત્રીસ વર્ષની ઉંમરે વર્ધમાન સ્વામીએ સંયમ ધારણ કર્યો અને ચોથું જ્ઞાન પ્રગટ્યું.

ત્રીસ વર્ષની ભરયુવાની, તે યુવાનીની મસ્તી, આંખોનાં બાહુ, નવું બોલવું, નવું ચાલવું, બોલવું એ સર્વ ક્રિયાઓ શ્રી વર્ધમાન સ્વામીને ન પાલવી. તેણે તો શહેર છોડ્યાં. આર્ય વસ્તિના છેડે ગયા. અનાર્ય લોકના સમૂહમાં જઈ ઘોર તપનું આબ્હાન કર્યું.

પૂર્વ સંસ્કારોથી અનાર્ય લોકોએ વર્ધમાનસ્વામીને ઉપસર્ગો આપ્યા. તે ઉપસર્ગો એટલા જીવલેણ, એટલા હુદય વિદારક હતા કે તે સહન કરનાર તેમના સિવાય બીજા કોઈ બાણ્યું નથી. જેની રક્ષા કરવા ઇંદ્રે નીચે આવી તેમની સાનિધ્યમાં રહી ઉપસર્ગોનો પ્રતિકાર કરવા જણાવ્યું ત્યારે તે વીર પ્રભુ શું કહે છે ? હે ઇંદ્ર ! જે અત્યુત્તમ પદને પ્રાપ્ત કરવા હું સર્વ વૈભવ છોડી ચાલી નિકળ્યો છું. તે પરમ પદ પરાશ્રયે-કોઈની મદદ મેળવીને ત્રિકાળમાં પણ પ્રાપ્ત કરી શકાય નહિ. તે તો પોતાના ભુજબળ, આત્મબળ ઉપર મુસ્તાક રહીનેજ મેળવી શકાય છે. ઇંદ્ર સ્વસ્થાનકે જાય છે.

કર્મની વર્ગણા એક પછી એક તુટતી જાય છે. અને પરિસહો સહર્ષ સહન કરે છે. તે ઉપરથી તે મહારથીનું નામ 'મહાવીર' પડી ગયું. વીર નરોમાં મહા-વીર:—સર્વોત્કૃષ્ટ પુરૂષ તે મહાવીર મહા હિંમતવાળા અને સ્ત્રી કહેતાં મહા-સ્ત્રી:—સૂર્યના જેવા પ્રખર તેજ આપનાર, તેજસ્વી, સ્વ અને પરનું કલ્યાણ કરનાર મહાવીર.

અંડકોશીઓ સર્પ. જે દષ્ટિવિષ સર્પ કહેવાય છે, તેનું ઝેર માઇલો સુધી

૧૦૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

પથરાતું. તે ફક્ત સ્કેજ કર્મના આવરણથી તે દશામાં પડી રહ્યો છે. મહાવીર ત્યાં બંધ છે, ડાંખ સહન કરે છે છતાં તેને ખુઝાવે છે.

મહાવીરને ચળિત કરવા દેવાંગનાઓનાં બુથ આવે છે. મહાવીર સન્મુખ નૃત્ય કરે છે. મૃદંગ વગાડે છે. છતાં તેનું એક રૂવાડું પણ ફરકતું નથી. જેનાં રૂપ બેઈ મહાન વૈરાગીઓ વૈરાગ્ય મૂકી દે છે જ્યારે આ તો ચંદ્રમાના ચોથીઆ જેવાં અધિકાધિક દેવાંગનાઓનો સમૂહ મહાવીરને ચળિત કરી શકતો નથી જેથી દેવાંગનાઓ મ્હાન હૃદયે સ્વસ્થાનકે બંધ છે.

છદ્મસ્થ સ્થિતિમાં મૌન સેવ્યું અને તે દરમ્યાન. હે પ્રભુ ! તેં એટલેટલા ઉપસર્ગો સહન કર્યાં કે જેનાં વિસ્તારથી વર્ણન કરે તો ગ્રંથો ભરાય, પછી તો દીવ્ય જ્ઞાન થયું—સર્વ લોકાલોકના ભાવ દીઠા. લોક સમૂહને અજ્ઞાનમાં મોહમાં ડુબેલો બેયો. ત્હારા અંતરમાં ધુબરી આવી, ત્હારું દીલ વલોવાયું. હવે તો તું દેશ પ્રદેશ ઉપદેશ માટે ભ્રમણ કરે છે. ઘણા ઘણાને ખુઝાવ્યા. ઘણાને આત્મશાંતિ આપી. સંસારના દાવાનળથી દગ્ધ થતા, ઘણા આત્માઓને ઉપદેશ રૂપી વારિ આપી શીતળ કર્યાં. અપકાર કરનારાઓ પ્રત્યે પણ તેં ઉપકાર કર્યો. તારા ઓજસથી, તારી વાણીના પ્રભાવથી, તારા શિષ્યોની, તારા ભક્તોની સંખ્યા વધી પડી. આખરે ૭૨ વર્ષનું આયુષ્ય પૂર્ણ થતાં તારા દેહનો વિલય થયો અને અમર આત્મા અનંતસુખની ભૂમિકાએ વિરાજમાન થયો. તેજ ક્ષણે સેંકડો વીજળીના તેજ કરતાં પણ વધુ એક દિવ્ય તેજ પૃથ્વી ઉપર પ્રસરાયું. તેજ દિવસથી દીપમાળ પ્રગટાવવી શરૂ થતાં તારી યાદગીરીની એક સ્કેજ ચીણુગારી જળવાઈ રહેતી આજ દીપમાળની દીવાળી બની અર્થનો અનર્થ થયો છે. ક્રિયામાં વિકાર થયો છે. મિથ્યાત્વીઓએ પોતાનું પર્વ માન્યું. મહાવીરના અનુયાયીઓએ તે જતું કર્યું અને છેવટ તે વીરનો નિર્વાણ દિવસ આજ છે તે પણ ભૂલ્યા.

હે મહાવીર ! તું તો ગયો. તેં અક્ષય સુખ મેળવ્યું. પણ લોકો પ્રત્યે તારી કરૂણા કેટલી અસીમ હતી ? તું કેવળી થયો ત્યારે જગતના સુખ દુઃખો બેયા. તને કરૂણા ઉપજી, તેં મનમાં શું વિચાર્યું ? હું તો તરી ગયો પણ પંચમ આરાના ભવ્ય જીવો, તિર્થંકર, કેવળી વિના કેવી રીતે સંસારથી તરશે ? તેમને આધાર શો રહેશે ? તારો દયાનો સાગર ઉછળ્યો. સર્વજ્ઞ થતાં પ્રથમજ આચારાંગસૂત્ર લોક હિતાર્થે પ્રકાશ્યું. અને તે પછી અનેકાનેક તત્વો, આધારો, દષ્ટાંતો પ્રકાશ્યાં જે ગણ ધર દેવોએ શાસ્ત્રમાં શુશ્યાં, અને તે શાસ્ત્રનો આજે ભવ્યાત્માઓને વિસામો છે.

“ સ્ત્રીણાં શતાનિ શતશો જનયન્તિ પુત્રાન્
નાન્યા સુતં ત્વદુપમં જનની પ્રસૂતા ”

વીરનો પૂજન થાળ.

૧૦૧

હે મહાવીર ! હુનિઆમાં સેંકડો સ્ત્રીઓ સેંકડો પુત્રોને જન્મ આપતી હશે પણ તારા જેવા પુત્રને જન્મ આપનાર તારી માતા સિવાય બીજી કોઈ સ્ત્રી નથી.

કેસરીસિંહનું માત્ર એક બચ્ચું હજારો ઘેટાંને જીતવા બસ છે. આખી હુનિયા પરનું તિમિર નષ્ટ કરવા સેંકડો તારાઓ હોવા છતાં માત્ર એક સૂર્ય બસ છે. તેમ તારી માતાને તારા જેવો એક પુત્ર બસ છે.

તેં તો તારા કુળને તાર્યું. તારો ઉદ્ધાર કર્યો. અને જગતના સુભાગી જીવોનો ઉદ્ધાર થઈ ગયો. તારા ગુણ સંપૂર્ણ ગાવાનો દાવો કરવો એતો હાસ્યજનક વાત થઈ પડે. સર્વજ્ઞ સિવાય તારા ગુણ ગાવા બીજો કોઈ સમર્થ નથી, અને તે માટે અસંખ્ય સમય અને અસંખ્ય લેખન સામગ્રી જોઈએ. મને તો તારી પૂજાજ કરવી છે.

શું બાળકો માળાપ પાસે બાળ કીડા નવ કરે ?

ને મુખમાંથી જેમ આવ્યું તેમ શું નવ ઉચ્ચરે ?

આ તો મહારો બકવાદ કદાપિ માનજે. પણ આજે તારો નિર્વાણ દિવસ છે. તારા દેહ વિલય થયે આજે બે હજાર ઉપરાંત વર્ષો થઈ ગયાં. આજે તારા અનુયાયીઓ તારા વિના ગુરે છે. તારા ઉપકારો યાદ કરી તારૂં રાત્રિ દિવસ સ્મરણ કરે છે.

તારી શક્તિ અપાર હતી. તારૂં દેહ સામર્થ્ય કંઈક બુદ્ધિજ હતું. તારો આત્મા ઉચ્ચકોટીનો હતો. ૭૨ વર્ષની માત્ર સામાન્ય સમયની જીંદગીમાં તો તેં ગજબ કર્યો. કર્મના દળો ધીચ બન્યા હતા તેના તેં ભૂઝા કર્યા. કર્મ રાજને તેં દબાવ્યો. તારી તપશ્ચર્યાની કંઈ હદ હતી ? તારા ચારિત્રથી આણું જગત્ એક સમયે થંભી જાય છે. ઘોર પરિસંહોને સહન કરનાર તારા સિવાય બીજો કોણ હિંમત ધરાવે ? આવું આવું જ્યારે જ્યારે યાદ આવે છે ત્યારે દેહ-આત્માનું બાન ભૂલી જવાય છે. હે મહાવીર ! સ્ત્રીનેમાના ચિત્રપટમાં જેમ એક પછી એક નવનવાં પ્રસંગો આવે ને જાય છે તેમ તારી ટુંકી જીંદગીમાં પ્રસંગોનો પાર રહ્યો નથી. એકેક પ્રસંગને વર્ણવતાં પણ પાર ન આવે. હું સત્ય કહું છું. તારી ભક્તિથી પ્રેરાઈને કહેતો નથી.

મહને તો વિશ્વાસ છે કે આ મહારૂં પૂજન તને પહોંચશે. તું તો અવિકારી છે. પણ મહને તો તારા ગુણ ગાવાજ દે, તારા પ્રવર્તીત રાહમાં રહેતાં પણ અતુલ સુખ મળે છે તો લે' જે અનંત સુખની ભૂમિકા વર્ણવી છે અને જે ભૂમિકાએ તું વિરાજી રહ્યો છે તેને પ્રાપ્ત કરવા કેટલા પ્રયત્નો કરવા અને તે ભૂમિકાએ કેટલું સુખ ભર્યું હશે ? આ સુખ, આ ભવનો છેડો, અને તારી સાનિધ્યમાં રહેવાનો પ્રસંગ ક્યારે ઉપલબ્ધ થશે ?

અને છેવટ.

૧૦૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

પ્રભુ ખ્યારા અતિખ્યારા, ગાથું છું આપને હું તો,
 પ્રભુએ આપની મૂર્તિ, નિરંતર ભાવથી જોતો;
 કર્યા ઉપકાર અનહદ આ, જગતભરના મનુષ્યોપર,
 હૃદય ઉલસે ભાવંતોથી, ગુણાનુરાગ પ્રગટે જો. ૧

તારા આત્માના મૂળ ગુણો મહારા આત્મામાં છે જ. પણ હું કર્માવરણથી ભૂલ્યો છું તે તારું પૂજન કરતાં તે ગુણોનો મહને પ્રકાશ થાયો—પ્રકાશ થાયો ઓ શાંતિ.

લેખક:—ઘેલાભાઈ પ્રાણલાલ શાહ-કલોલ

પરિપાટી.
 ચત્તારિ અટ્ટકસ દાય ગાથાનો વંદન પાઠ.

(ગતાંક ૫૪ ૨૩ થી શરૂ.)

પરિપાટી સાતમી. ગા. ૧૩-૧૪.

“ ભરત ઐરવત તિર્થવંદન ”

અવત્તિ અટ્ટકમ્મા, ચત્તારિ અટ્ટકમ્મરિઉ રહિયા
 દોઅત્તિદોહિમેઈ, જમ્મણાઓ વિહરમાણા વા. ॥ ૧૩ ॥

મરહેરવણસુદસ, જહનનઓ જિણવરા નમિજ્જંતિ
 ઉવ પુહવી તસ્સય, હસા પહુણો ધુવણબન્ધુ ॥ ૧૪ ॥

ભરત અને ઐરાવત ક્ષેત્રમાં જન્મ પામેલા કે વિચરતા તેમ બે ભેદવાળા આંતર શત્રુઓ અને આઠ કર્મથી રહિત જઘન્યથી દશ જીનેશ્વરોને કે જેઓ ઉચ્ચીસા (ઉર્વીશા) એટલે પૃથ્વીના સ્વામી છે—જ અને જગતબન્ધુ છે એવા પ્રભુને હું વંદન કરું છું.

પરિપાટી આઠમી ગા. ૧૫.

એકસોસાઠ જીન વંદન.

અરિચત્તા અહ દસ ગુણ, અસીહ ગુણિયાયદોહિં સટ્ઠિસયં
 સન્નેસુ વિજણસુ, વંદામિ જિણે વિહરમાણા ॥ ૧૫ ॥

આઠને દશથી ગુણુતા ૮×૧૦=૮૦ એંશી થતા તેનેજ બે થી ગુણુતા ૮૦×૨= ૧૬૦ એકસોને સાઠ થાય છે. પાંચ મહાવિદેહની એકસોને સાઠ વિજયના

પરિપાટી.

૧૦૩

(ઉત્કૃષ્ટકાલે) વિહરમાન એકસો સાઠ જીનેશ્વરોને આંતર શત્રુ રહિત થમ-
નિષ્કપટપણે વંદન કરું છું.

પરિપાટી નવમી ગા. ૧૬-૧૭.

એકસો સિતેર જીનેશ્વરોને વંદન.

અદ્વત્તિણ્ણસેસે અદ્વર્હિગુણિયાય અદ્વ ચડસઠી
દસ દસ ગુણિયાય સયં, ચત્તારિય દોય મેલાવિયા ॥ ૧૬ ॥
સિત્તરિ સયં જિણંદા, ણ્ણ પન્નરસુકમ્મ-ભૂમીસુ
વંદામિ વિહરમાણા જહ સમણ અજિયસામિસ્સ ॥ ૧૭ ॥

આઠ અને દશ એ બન્ને ડખ્ખલ હોવા છતાં શેષ સ્વરૂપે એકાકી કહ્યા છે તેમ માની પરસ્પરનો ગુણાકાર કરવો એટલે આઠને આઠે ગુણતા એકસઠ ૮x૮ ૬૪ અને દશને દશથી ગુણતા ૧૦x૧૦=૧૦૦ થાય છે તેમાં ચાર અને બે મેળવવાથી ૬૪+૧૦૦+૪+૨=૧૭૦ એકસોને સિતેર થાય છે. આ રીતે પંદર કર્મભૂમિની અંદર શ્રી અજીતનાથ ભગવાનને વખતે ઉત્કૃષ્ટ કાળે વિચરતા એકસોને સીતેર જીનેશ્વરોને ત્રિકાલાવહિન વંદન કરું છું.

પરિપાટી દસમી. ગા. ૧૮

ત્રિચોવીશીના તીર્થંકરોને વંદન.

અદ્વ દસ ચડર્હિ ગુણિયા, વાવત્તરિં હુંતિ મરહેવાસંમિ,
તિણિવિ ચડવીસીઓ, તિત્થયરાણં પણિવયામિ ॥ ૧૮ ॥

ભરતક્ષેત્રની ભૂત, ભવિષ્ય, વર્તમાન, ચોવિશીના આઠ અને દશને ચારથી ગુણતા ૮x૪=૩૨, ૧૦x૪=૪૦ બત્રીશ અને ચાળીશ થાય છે. આ ગુણાકારોની શેષમાં આવેલ રકમનો સરવાળો કરતા, ૩૨+૪૦=૭૨ ખંડોંતેર તીર્થંકરો થાય છે તેઓને હું પ્રણિપાત્ કરું છું.

પરિપાટી એકાદશમી. ગા. ૧૯.

“ એકસો વીશ તિર્થંકરોને વંદન. ”

ચત્તારિ અદ્વ વારસ તે દસ ગુણિયા સયંચ વીસહિયં
પંચવિ ચડવીસીઓ પંચસુમરહેસુ વંદામિ ॥ ૧૯ ॥

૧૦૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

પાંચ ભરતક્ષેત્રની પાંચ ચોવિંશીના ચાર અને આઠ $૪+૮=૧૨$ તે બારને દશ ગણા કરવાથી આવેલ $૧૨ \times ૧૦ = ૧૨૦$ એકસોને વીંશ તીર્થકરોને પ્રણિપાત કરે છું.

પરિપાટી બારમી ગા. ૨૦,

પંદર ચોવીંશીને વંદન.

અદ્વદસ ગુણિય અસિદ્ધિ, દસજુષ્ઠા નવદ્વિ ચડગુણા તેય,
તિણિ—સયસઠિ, પળ્લર—ચડવીસી પંચમરહકાલ તિગે ॥૨૦॥

આઠને દશે ગુણતા એંશી $૮ \times ૧૦ = ૮૦$ થાય છે અને તેમાં ૧૦ ઉમેરી $૮૦+૧૦=૯૦$ આ પ્રમાણે આવેલી રકમને ચારે ગુણતાં થકા $૯૦ \times ૪ = ૩૬૦$ ત્રણસો સાઠ થાય છે આ રીતે તૈયાર થએલ પાંચ ભરતક્ષેત્રના ત્રણે કાલની પંદર ચોવીંશીના ત્રણસો સાઠ તીર્થકરોને હું નમસ્કાર કરે છું.

પરિપાટી તેરમી—ગા. ૨૧-૨૨-૨૩.

“ અનેક ચોવીંશી વંદન ”

બાવત્તરિ વીસસયં, તિસયા સઠિત્તિ મેયપુવ્વુત્તા
તે દુગુણા સંજાયા, કમેણ રાસી હમે તિન્નિ ॥ ૨૧ ॥
ચડયાલસયં દુસયા, ચત્તા સત્તસયવીસ—અહિયાય
एएसिं ચડવીસી, કિજ્જંતિ હમાઓ તાઓ કમા ॥૨૨॥
ઘ—દસ તીસંણયા, ચડવીસી પુવ્વમણિય અત્થેણ
મરહેરવણ્ણુ સયા, જુગવં મત્તીણ વંદિજ્જા ॥૨૩॥

પૂર્વના ભેદોમાં દશાવેલી ખેડોતેર એકસોવીસ અને ત્રણસો સાઠની સંખ્યાને ઉભલ કરતાં અનુક્રમે $૭૨ \times ૨ = ૧૪૪$ એકસો ચુમાલીશ $૧૨૦ \times ૨ = ૨૪૦$ બસો ચાલીશ અને $૩૬૦ \times ૨ = ૭૨૦$ સાતસો વીંશની સંખ્યા આવે છે. અનુક્રમે એક ભરત તથા એક ઐરવતના ત્રણે કાલની છ ચોવીંશીને, પાંચ ભરત તેમ પાંચ ઐરવતની વર્તમાન કાલીન દશ ચોવીંશીને અને પાંચ ભરત તથા પાંચ ઐરવતની ત્રિકાલની ત્રિશ ચોવીંશીને ભક્તિભરથી વંદન કરે છું.

પરિપાટી.

૧૦૫

પરિપાટી ચૌદમી-ગા. ૨૪-૨૫.

“ ત્રિલોક ચૈત્ય વંદન ”

ચત્તારિ ઉઢ્ઢલોણ, ણુત્તર-ગેવિજ્ઞ-કપ્પ-જોઈસુ
 અહલોય અઠવંતર, દશભવણા હિવહ ભવણેસુ ॥ ૨૪ ॥
 દો તિરિયલોય સાસય-મસાસણ ચેહણ પણિવયામિ
 એવં તિન્નિવિલોણ, સન્ને જિણ ચેહણ વંદે ॥ ૨૫ ॥

ઉર્ધ્વલોકમાં, અણુત્તર, ઐવેયક, કપ્પ, અને જ્યોતિષ્ક આદિ ચાર પ્રકારના ચૈત્યોને, અધોલોકમાં, આઠવંતર ભતિના આઠપ્રકારના ચૈત્યોને તથા અધો-લોકનાજ દશભુવનાધિપતિના ભુવનોના દશ પ્રકારના ચૈત્યોને અને તિર્ચ્છલોકના શાશ્વતાં તથા અશાશ્વતાં એમ બે પ્રકારના ચૈત્યોને પ્રણિપાત કરું છું. સાથે સાથે આ રીતે ત્રણ લોકના સર્વ જીવ ચૈત્યોને પુનઃ પુનઃ સવિનય વંદન કરું છું

“ ઉપસંહાર અને અન્થકર્તા ”

ચુદસ પરિવાડીઓ, એવં ચત્તારિ-અઠ-ગાહણ,
 સિરિ સંઘદાસ ગણિણા, મણિયા વસુદેવ હિંડીણ ॥૨૬॥
 સિરિ હીરવિજયસૂરિ સર સીસા, કિત્તિવિજય-ઉવજ્ઞાયા
 તેસિં સીસેણ થુયા, જિણાહમે વિણયવિજયેણ ॥૨૭॥

આ “ચત્તારિ અઢ” ગાથાની ચૌદ પરિપાટી શ્રી સંઘદાસ ગણીએ વસુદેવ હિંડીમાં કહેલ છે, તેમ શ્રીજગત્પુર હીરવિજયસૂરિશ્વરના શિષ્ય શ્રીમાન્ ઉપાધ્યાય, કીર્તિવિજયજીના શિષ્યરત્ન ઉપાધ્યાયશ્રી વિનયવિજયજીએ આ જીનેન્દ્ર સ્તુતિ રચી છે. અને લેખકે પોતાના માટે ગુજરાતી કર્યું

“ ઇતિ ચત્તારિ અઢ ગાથા વિવરણ સમાપ્ત ”

સંવત્ ૧૯૬૮ વર્ષે પ્રથમ માદ્રપદ શુદ્ધ ૧૪ ગુરૌ ગણિજીવવિજયેન
 લિખિતં કચ્છદેશે, ધમડકા નગરે શ્રીમહાવીર પ્રાસાદાત્
 શુભં ભવત્તુ શ્રી શ્રમણસંઘસ્ય

સંવત ૧૯૬૮ ના વર્ષે પહેલા ભાદ્ર શુદ્ધ ૧૪ ગુરવારે ગણિશ્રી જીવવિજયજીએ કચ્છદેશમાં ધમડકા નગરમાં શ્રીમહાવીર પ્રભુની કૃપા વડે લખ્યું
 સમસ્ત સંઘના કલ્યાણ માટે થાઓ.

૧૦૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

વર્તમાન પરિસ્થિતિ.

પણી જૈન સમાજની શ્વેતાંબર સંપ્રદાયની સુષુપ્તાવસ્થા ક્યારે દૂર થશે ? અરે એની ગાઢ મૂર્છા ઉતારનાર કોઈ ધન્વંતરી ક્યારે પ્રગટશે ? એનો પ્રત્યુત્તરતો કોઈ વિશિષ્ટ જ્ઞાની આપે તે વિના લબ્ધ થઈ શકે તેમ નથીજ, છતાં વર્તમાન પરિસ્થિતિ પરથી ઉદ્દેશવતા નીચેના પ્રશ્નો જરૂર આજે, કાલે કે પાંચ વરસે વિચાર્યા વગર હવે નહીંજ ચાલે. જાતે નિદ્રા નહિ તબાય તો ફરજિયાત છોડવી પડશે. આ રહ્યા એ પ્રશ્નો તે પણ વળી સામાન્ય પ્રકારની નહિં પણ જેને જીવન મરણની કક્ષામાં મૂકવામાં આવે છે તેવા વળી એકાદ એ નહિં પણ સંખ્યાબંધ. તેનો ઉકેલ આણવા સારૂ અથવા તો તેને વ્યવસ્થિત કરવા સારૂ, એકાદ શહેરનો સંઘ નહીંજ ચાલી શકે, ગમે તેવી એકાદ વિદ્વાન્ વ્યક્તિ પછી તે સાધુ હોય કેવા ગૃહસ્થ તે પણ શક્તિવાન્ નહીં થઈ શકે. એમાં તો સારાચે ફિરકાતું બળ જોઈશું ‘સંહતિઃ કાર્ય સાધિકા’ અર્થાત્ ‘ઝાઝા હાથ રળિયામણા’ એ ઉક્તિતું પાલન કરવું પડશે. એમાં ધનવાન, વિદ્વાન્ અને સેવા અર્પનાર રૂપ ત્રિપુટીનો યોગ સધાવો જોઈશે. ધન અને જ્ઞાન છતાં ક્રિયામાં મુકનાર વિના કાર્ય ક્યાંની કિંમત શૂન્યવત્ સમજી લેવી. હવે એ પ્રશ્નો તરફ દ્રષ્ટિ દોડાવીએ.

૧ તીર્થોની તેમજ તેના હક્કોની સલામતી—શ્રી શત્રુંજયતીર્થની તેમજ શ્રી કેશરીયાજી, મક્ષીજી, તારંગાજી અને પાવાપુરી આદિના કળ્યાથી એટલું તો જરૂર સમજી રાખવું ઘટે કે એ સંબંધી પૂર્ણપણે ઉહાપોહ કરી, એકત્ર ગળથી કમર કસવામાં નહીં આવે તો અને અત્યારસુધી જેમ થતું આવ્યું છે, તેમ મુગલાક રીતથી એટલે કે થતા હે હોતા હે એ રીતે કામ ચાલશે તો ખચીત માનવું કે એક સામટા નહિતો કકડે બચકે આપણે અત્યારે જે હક્કો લોગવી રહ્યા છીએ તેપણુ ગુમાવીશું અને કાયમને માટે પોતાનાજ સ્થાનમાં પરાયી સત્તાનો અંકુશ સ્વહસ્તે બહોરી લઈશું. ગમે તેવી એક સંસ્થા મોટી હોય તેથી શું થયું ? જ્યાં લગી તેને સારીચે જનતાનો હાર્દિક ટેકો ન હોય, અથવાતો સંચાલકોમાં પુરતી અવકાશ સાથેનો આંતર પ્રેમ ન હોય, અગરતો અનુભવી સલાહકારોની યોગ્ય સૂચનાઓ પ્રસંગોપાત મળતી રહેતી ન હોય, ત્યાં લગી છુટા હાથે ધન ભલેને વેરાતું હોય કે લાંબી લખાપટી ચાલતી હોય તેથી શું વળવાતું ! કદાચ કૂળ આવે તો તે ‘આખીરાત દળી કુળડીમાં વાળ્યા સરખું’ હોવાનું. જૂઠા જૂઠા સંઘો યાને વહીવટ કર્તાઓ જૂઠી રીતે, પોતે માની લીધેલા પ્લાને વરસોના વરસો સુધી લડ્યા

વર્તમાન પરિસ્થિતિ.

૧૦૭

કરે તેથી તીર્થ સંબંધી ઝગડાનો અંત આવી જાય એમ માનવું ભૂલ ભરેલું છે. નવિન ક્ષણે કુટતાજ જાય છે અને સમય જતાં એકાદ એ વારના મેળવેલા જયો અંતે પરાજયના રૂપમાં ફેરવાઈ જઈ પુનઃ નવેસરથી લડવાનું ઉભું રહે છે. તીર્થરક્ષક કમિટિ જેવી અલગ સંસ્થાની અગત્ય છે. એટલું ઇશારારૂપ કહી એ વિષે વધુ વિચાર કરવાનો રાખી બીજા પ્રશ્ન તરફ વળીએ.

૨. સાહિત્યપરંપરામાં આસ્થાઓમાંથી રક્ષણ.—આપણા જેવા પંચમકાળના જીવોને તરવાનાં સાધનોના એક મૂર્તિ યા તીર્થ સંબંધી વિચાર કરી ગયા બાદ ખાસ મહત્વના બીજા સાધન તરીકે ‘ આગમો અને આપણું સાહિત્ય ’ આવે છે. ભાગ્યે જ કોઈ એવો જોઈ મળી આવશે કે છેલ્લા કેટલાક માસમાં એ પર થયેલા અણુશ્રાવતા હુમલાઓથી અજાણ હશે ? જેના પાને પાનેથી ધર્મ—નીતિરૂપ વચનામૃતોની વર્ષા સતત વહાં કરે છે, અરે જેમાં ઘડીલર ડોકીયું કરવા માત્રથી શાંતિની, સમતાની, સુમધુર લહરીઓ આવી તપ્ત હૃદયને શીતળતા અર્પે છે; એવા વરિષ્ઠ પ્રકારના સાહિત્ય માટે અથવાતો તેના પ્રયોજકો સાડ લખનારાઓ ગમે તેમ ભરડી મારે એ કરતાં આપણી શક્તિનું અન્ય દેવાળું કયું હોઈ શકે ?

૩. ઘટતી જતી વસ્તી.—વસ્તીપત્રકના આંકડા નિહાળતાં દીપકની માફક માલમ પડે છે કે સંખ્યામાં આપણે છેલ્લા પાટલે જતાં જઈએ છીએ. એના કારણો શોધવા જઈશું. આજે તો આપણે એકજ ધર્મ પાળનાર આપણા સ્વધર્મી બંધુઓમાં પણ નાના નાના ભેદો ઉપસ્થિત કરી આખી સમાજને વાડામાં વહેંચી દઈ એનું બળ એટલી હદે નષ્ટ કર્યું છે કે ભાગ્યે જ એકાદું ગામ એવું હશે જ્યાં કલેશનું નામ નહીં હોય ! નવા આવનાર માટે ઉલવાની જગ્યા નથી, જૂના છે તેમને પોતાના કરી લેવાની આવડત નથી. કેવલ ભૂતકાળના કક્ષા ધુંટયા કરવા છે અને આટલું ઓછું હોય એમ જાણી બાળલગ્ન અને વૃદ્ધ લગ્ન રૂપ દ્વૈત્યો અહિંનિશ આપણને બોધ મળે છે છતાં આપણામાંજ જડ નાખી બેઠા છે, તેને મારી હઠાવવાની વાત તો વેગળી રહી પણ તેમાંથી આપણી જાતને મુક્ત કરવાના રસ્તા શોધવા યે નથી ગમતા, એવી વાતો કરનારાને સુધરેલા કહી નિંદા કરવામાં મોટાઈ માનનાર વર્ગ પણ હજી આપણે ત્યાં છે. વસ્તી તે ક્યાંથી વધવાની છે અને શાસનના રસીયા તે શી રીતે બનાવીશું ! અંતરની લાવના કે સમુદાયિક ધગશ વિના એ બનશે ખરું ?

૪. સંઘ બંધારણની પુનઃરચના.—એક કાળ એવો હતો કે ‘ સંઘ બહાર ’ ની શિક્ષાએ કાળા પાણીની શિક્ષા કરતાં પણ વધુ કપરી ગણાતી, તે કાળે એનો અમલ ન છુટકે જ કરાતો. પણ પાછળથી સંઘના આગેવાન ગણાતા માણસોમાં વિષમતા પેઠી અને તેઓ તે હુકમનો અમલ છાશવારે કરતાં થયા

ત્યારથી જ એનું મહત્વ ઘટી ગયું. સંઘમાં ગણાવા કરતાં કેટલાક સમજીએ એ કાર્યથી અલગ રહેવા લાગ્યા અને જતે દિવસે શ્રી વીરનો ચતુર્વિધ સંઘ સંખ્યા-બંધ શાખા-પ્રશાખામાં વહેંચાઈ ગયો. આજે તો એક શહેરના સંઘમાં પણ તડા દ્રષ્ટિ ગોચર થાય છે! શ્રીમાળી, એસવાળ કે પોરવાડ ચાતો દશા-વીશાના ભેદો ત્યાં પણ આડખીલી કરી રહ્યા છે. પરમાત્મા મહાવીર દેવને રટણ કરનાર, તેમના કથિત ધર્મનું પાલન કરેનાર વ્યક્તિઓ આજે એવા કલહોના કારણે સાથે બેસી ધર્મના જમણા પણ ન જમી શકે, અરે ઉપધાન જેવી કેવળ ધાર્મિક ક્રિયા પણ સાથે બેસી ન કરી શકે. અત્યારની આપણી સમજનો આ કદરૂપો નમુનો! સંઘના ઢીલા બંધારણથી દેવદ્રવ્યાદિ ખાતાઓમાં કેટલીયે પોલ ચાલે છે, ઘણાએ કામો રખડે છે. હજીપણ નહિં ચેતીયે તો કેવી કઢંગી દશા થઈ પડશે એ કહેવું મુશ્કેલ છે.

૫. સમાજક રિવાજોમાં કરવા જોઈતા ફેરફારો—જેન ધર્મ જરૂર આત્મિક કલ્યાણ તરફ દોરવતો હોવાથી, સાંસારિક બાળતો સંબંધી તેમાં ખાસ સૂચનાઓ કે નિયમો દ્રષ્ટિગોચર થતા નથી, છતાં શ્રાદ્ધગણની કુશળતા અર્થે પૂર્વાચાર્યોએ એ સંબંધી ઓછુંવતું જૂઠું જૂઠું પ્રથેમાં જરૂર આજેજેલું છે. વિવેકવિલાસ, શ્રાદ્ધવિધિ અને ધર્મખિંદુ પ્રકરણે આદિ પુસ્તકોને એની પૂર્તિમાં મૂકી શકાય. એકવાર એ વસ્તુનું દિગ્દર્શન તેમાંથી ન પણ જડતું હોય તો પણ દેશ કાળ જોઈ ઘટતા રિવાજો સમાજ કરી શકે છે. હવે મૂળ વાત પર આવતાં આપણી સમાજમાં ખાસ નજરે ચઢે તેવી બે બાબતો છે. બાળમરણ અથવા તો વધુમરણ પ્રમાણ અને વિધવાઓની વધતી જતી સંખ્યા. જન્મ્યા એ જરૂર મરવાના છતાં આપણી કસુરોને લઈને અથવાતો બિનઆવડતથી આવા મરણો નિપજતાં હોય તો એ વાત પર ખાસ લક્ષ આપવું જ જોઈએ. છઠ્ઠી સાતમ કોઈ કરનાર નથી એમ કહી સંતોષ પકડવો ન ઘટે. સાત પ્રકારે આયુષ્ય તુટે છે એ પ્રભુ વચન પર શ્રદ્ધા રાખી, એવી વાતોમાંથી કેમ બચી શકાય તેવા ચત્નો સેવવા જોઈએ.

એવીજ બાબત બાળવિધવા સંબંધી છે. નસિજે વિધવા બનાવી એમ કહી નાંખવા કરતાં લગ્ન જોડતાંજ વિચાર કરવાની અગત્ય છે; એ સાથે કર્મજોગે તેવા બનાવો બને તો વિધવાઓ ઘરગથ્થુ હુન્નર દ્વારા સ્વપોષણ મેળવી, ધાર્મિક જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરી આત્મ ઉન્નતિના પથે પળે તેવા વિધવાશ્રમો જોડવાની જરૂર રહે છે. માતાઓને બાળરક્ષણ સંબંધી જ્ઞાન મળે એ અર્થે સારા પ્રમાણમાં એ વિષયને લગતી સૂચનાઓ ફેલાવવાની અગત્ય છે. પણ મુદ્દાની વસ્તુ તો એ છે કે જ્યાં લગી એ ઉભય કાર્યોને પેદા કરનારા મૂળોને દૂર કરવામાં ન આવે ત્યાં લગી મહત્વનો સુધારો નહીં થઈ શકે, તેથી એના મૂળો ક્યાં રહેલાં છે એ તપાસતાં આપણને આપણી લગ્ન પ્રણાલિકાપ્રતિ દ્રષ્ટિ ફેંકવી પડશે. એના ઉપાય તરીકે

શિખરઉપરથી દષ્ટિપાત.

૧૦૯

બાળલગ્ન અને વૃદ્ધલગ્ન ઉપર સખ્ત અંકુશો મુકવા પડશે તે વિના એ પ્રશ્નનો પૂર્ણ નિષ્કાર નહીં જ આવે. પાકી વય સિવાયના લગ્નોથી આપણા સંસારની ઘણી ભયંકર પાયમાલી થઈ રહી છે. જે જોડલાંઓ સંસાર વિષે યા પતિ-પત્નીની ફરજો વિષે અજ્ઞાત ભેટો અથવાતો જેના શરીરો પૂર્ણપણે હજી વિકસવરપણે નથી થયાં હોતાં અગરતો જેમને હજી અભ્યાસ કરવાનો હોય છે એમના જીવનો સાંધી, એમને સંસારની આંટી-ધુંટીમાં પડેલી, આપણે સુદૃઢ ચાખવાની આશા ધરીએ છીએ તે તો દૂર રહી પણ તેને બદલે નારીવર્ગમાં સંજ્યાબંધ રોગોનો જન્મ (ખાસ કરી સુવાવડને લગતા) અને પુરૂષ વર્ગમાં આજીવિકાદિની ચિંતાને અંગે વધુ જીવાન મરણો નિરખીએ છીએ.

વૃદ્ધ ઉમરના લગ્નો વિષે તો સૌ કોઈ જાણતું થયું છે. જે વય કેવળ પરલવની તૈયારી રૂપ ધર્મ ચિંતનમાં વ્યતીત કરવાની છે, તેમાં ઘોડે ચઢવાના મનોરથો કેમ ઉપજે છે એજ અભ્યયબી જેવું છે. પરણીને બે પાંચ વરસનું જીવન જીવી પ્રયાણ કરી જનાર વૃદ્ધોની વિધવાઓ આખું જીવન કેવીરીતે ગાળવાની હતી ! પવિત્રતાની રક્ષા કેટલી થશે ? ટુંકમાં આવા આવા સંજ્યાબંધ પ્રશ્નો છે. એ બંધ બેસતા ધારાધોરણ ઘડવાની અને તેનો ઇચ્છાપૂર્વક અમલ કરવાની અનિવાર્ય અગત્ય છે જે સંગઠન વિના પાર પડવાની નથી. સંગઠન વિષે હવે પછી વિચારી શું.

મોહનલાલ દી. ચોકસી.

“ શિખરઉપરથી દષ્ટિપાત ”

(૨)

જ્ઞાન પંચમી આ માસમાં એક મહાન દિવસ તરીકે આવી ગયો. આપણે જ્ઞાનનું-જ્ઞાન પંચમીનું સાચું મહાત્મ્ય ક્યારે શીખીશું ? વર્ષમાં એક દિવસ ભંડારનાં પાનાં ઉઘાડવાં, તેને ધૂપ કરવો અથવા તો બહુ થાય તો બહાર રીતે બહાર મુકા શણગારવા શું આમાંજ આપણી ઈર્ષા કર્તવ્યતા છે. આજે એવાં ઘણાં ભંડારો છે કે તેનાં સુંદર પ્રાચિન પુસ્તકો ઉધમ્પાનાં ભક્ષ્ય બને છે. પણ સૂર્યનો પ્રકાશ નથી પામતાં. જે જોતો એકવાર જ્ઞાન લક્ષ્મીના જ ઉપાસક હતા તેઓ આજે માત્ર લક્ષ્મીના જ ઉપાસક બનતા બન્યા છે. આજે જ્ઞાન માત્ર ઉદર નિર્વાહ અર્થેજ પ્રાપ્ત કરાય છે. જે જ્ઞાન આત્મ વિકાસ ન સાધે, જે વિદ્યા આત્મજ્ઞાન ન કરાવે તે જ્ઞાન અને તે વિદ્યાથી પણ શું ? આપણામાં આજે ધાર્મિક જ્ઞાનના અભ્યાસીઓ ઓછા થતા બન્યા છે. આ વીસમી સદીમાંજ એક યુગ એવો હતો કે ઠેર ઠેર પાઠશાળાઓ સ્થપાતી, તેને ઉરોજન આપવા ખૂબ પ્રયત્નો થતા તે વખતે અધ્યાપકોની આમીજ હતી છતાં પાઠશાળાઓ સ્થપાતી અને આપણે આપણા બાળકોના ધાર્મિક જ્ઞાનમાં રસ લેતા

૧૧૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

આજે નિશાળોમાં એટલી બધી મહેનત વધી પડી છે કે આપણા બાળકોને ધાર્મિક જ્ઞાનશાળા-ઓમાં જવાની ફરસદ નથી. તેમજ માબાપોને પુરી કાળજી પણ નથી. કેટલાએક વિદ્વાનો કહે છે કે આપણામાં જ્ઞાન વધ્યું છે, આપણી વેપારી સમાજમાં પણ હવે જ્ઞાન પિપાસા જાગી છે. પણ હું પુછું છું કે જો જ્ઞાન માત્ર ઐહિક સુખજ આપનાર હોય તે સાચું જ્ઞાન કહેવાય ખરું ? એકલા જડવાદના જ્ઞાનથી આત્મ વિકાસ કદી પણ થવાનો છે ખરો ?

આજથી ત્રણ સો વર્ષ પૂર્વ થયેલા જગદ્ ગુરૂ શ્રી હીરવિજય સૂરિને એકવાર આપણી દષ્ટિ સન્મુખ ખડા કરો તેમનો બાલ્યકાળ તપાસો તે શું લણ્યા છે. “ શ્રી હીરવિજયસૂરિ રાસકાર આવક કવિ. શ્રી ઋષભદાસજી શું કહે છે તે તેમની રસ ભરી વાણીમાંજ તપાસીએ.

“ મુક્યો મુનિવર કેરે સંજે, નવપદ શીખે મનને રંગે;
પંચોદ્યધરિયાવહી જે સકળ સુતરાં શીખ્યો તેહ.
નવ તત્વને જીવ વિચાર, ઉપદેશમાળા શીખ્યો સાર;
સંઘયણી યોગ શાસ્ત્ર વિચાર, થોડા દિન નર પામ્યો પાર.
આરાધના લણુતો ચઉશર્ણુ, દર્શન સિત્તરી તે શુભકર્ણુ;
લણી સુત્રને અર્થદ્યે યદા, હીર વૈરાગી હુઝો તદા;
અનુક્રમે જાએ વરષજ આર, ખેસી હાટે કરે વ્યાપાર.

આ કાવ્યનો અર્થ તો સમજાય તેવો છે. આર વર્ષનો બાળક જીવ વિચાર, નવ તત્વ, ઉપદેશમાળા, સંઘયણી, યોગશાસ્ત્ર, ચઉશર્ણુપયત્રો, અને દર્શન ત્રિતરીઆદિ ગ્રંથો અર્થ સહ લણ્યો છે. એ કાંઈ ધર્મનુંજ શીખ્યો છે તેમ નથી; વ્યવહારીક જ્ઞાન પણ મેળવ્યું છે અને આરમે વર્ષે દુકાને ખેસી ન્યાયથી વ્યાપાર કરે છે અસારના આપણા યુવાન વિદ્યાર્થીઓ કાલેજીનો પોતાને તપાસે પોતે કેટલું જ્ઞાન મેળવ્યું છે. તે તે ગ્રંથો જોયા છે ? તેનાં દર્શન પણ કર્યાં છે ? જો કે તદ્દન નહિજ નીકળે એવું કહેવાનો મારો આશય નથી બહુ રતનાની વસુધરા છે. પરંતુ આપણા યુવાનોમાંથી આ જડવાદની કેળવણીના પ્રતાપે ધર્મ શ્રદ્ધા-આસ્તિકતા ઘટી ગય છે તેમાં તો લગારે સંશય જેવું નથી. આનું મુખ્ય કારણ એકજ છે કે બાલકને બાલ્યાવસ્થામાંજ સારા ધાર્મિક સંસ્કાર નથી પાડવામાં આવતા. બાલ્યાવસ્થામાંજ સારું ધાર્મિક જ્ઞાન હોય, — સાધાર્મિક સંસ્કારો પડ્યા હોય, તેનું તત્વ જ્ઞાન બરાબર સમજાયું હોય તો પછી મોટી ઉંમરે તે ગમે ત્યાં જાય, ગમે તે દર્શન શાસ્ત્રના ગ્રંથો લણે, પણ મૂળ સંસ્કાર નહિં જુલે, લેલે તે કદી રસ્તો ભૂલશે આડે માર્ગે જશે તો પણ પૂર્વના સંજગત સંસ્કારો તેને જાગૃત રાખશે. તે રસ્તેથી પાછો વાળશે. અન્તે સાચો માર્ગ જરૂર બતાવશે. આપણા યુવાનો કંઈક સમજે, આપણા કાર્ય કર્તાઓ કંઈક જાણે અને સાચા જ્ઞાન પિપાસુઓ—જ્ઞાનના ઉપાસકો વધે તેને માટે યોગ્ય પ્રયત્નો કરે.

એક સમય એવો હતો કે માબાપો પોતાના બાળકોને સાધુ પાસે અભ્યાસ કરવા મુકતા. હીરહર્ષ (શ્રી હીર વિજય સૂરિશ્વરજી) સાધુ પાસેજ લણ્યા હતા. આપણામાં અત્યારે પણ ઘણા વિદ્વાનો એવા હતા અને છે કે જેમણે બાલ્યાવસ્થામાં સાધુઓ પાસે અભ્યાસ કર્યો હોય, દાખલા તરીકે અનોપચંદભાઈ, મૂળચંદભાઈ, ઝવેરભાઈ અને વિદ્યમાન કુંવરજીભાઈ. આદિના નામ-

શિખર ઉપરથી દષ્ટિપાત.

૧૧૧

આપી શકાય. આજે તો પ્રથમ એજ છે કે બાળકોને નિશાળના અભ્યાસમાંથી માથું ઉંચું કરવાની કુરસદ નથી. અને કુરસદ છે તો માઆપોને એટલી દરકાર નથી. અને બીજું સાધુઓ પાસે બાળકને ભણવા કેમ મુકાય? રખેને સાધુ થઇ જાય તો? આ હાઉથી ઘણા ખીવે છે. પણ વસ્તુતઃ શું છે તે જોવાની અને જાણવાની દરકાર થોડાને છે. શું સાધુઓ પાસે ભણનાર બધા સાધુઓ જ થાય છે? ના જુઓ હરગોવિંદાસ પંડિત, બેચરદાસ પંડિત, આદિ ઘણા વિદ્વાન જોનો સાધુઓ પાસેજ ભણ્યા છે. છતાં તેઓ નથી થયા સાધુ કે નથી તેમને ધ્યાં કાઢ્યો સાધુ? એટલે બધાને સાધુજ કરે છે તેવુંજ કાંઈ નથી. વળી કેટલાએક માઆપો તો એવીજ માન્યતા ધરાવે છે કે છોકરાને ક્યાં સાધુ બનાવવો છે કે ધાર્મિક જ્ઞાન વધારે અપાવવું આ વિચારોથી પરિણામ શું આવે છે. તેનો ખ્યાલ હમણાં થોડાને આવશે પણ આપણેજ ભવિષ્યમાં પસ્તાવું પડશે. હવે સાચું જ્ઞાન ક્યાંથી પ્રાપ્ત થાય એને માટે એકજ રસ્તો છે કે ગુરુકુલો, વિદ્યાલયો, છાત્રાલયો, બાળાશ્રમો ઠેર ઠેર ઉઘાડવાં; પણ હવે આ સંબંધી હવે પછી વિચાર કરીશું તેના રસ્તા, સાચું જ્ઞાન, અને દષ્ટાંતો એ બધું હવે પછી.

શ્રી મુનશીના નામથી લાગ્યેજ જોનોમાં કોઈ અઝણ્યું હશે. પોતાની નવલકથાઓમાં જોન પાત્રોને વિકૃત હલકા ચિતરી તેમણે આપણી લાગણી ઘણી ઘણીવાર દુઃખાવી છે. વળી હમણું તેમણે એક પત્રમાં “ગુજરાતનો જ્યોતિર્ધર” નામનો લેખ પ્રસિદ્ધ કરાવ્યો છે. પણ તેમાં જૂલો સુધારવાને બદલે વધારી છે. એમ કહેવામાં લગારે અત્યુક્તિ જેવું નથી. તેમનાં કેટલાંએક વાક્યો વાંચવા જેવાં છે.

“જન શાસનની રિચિતિ તે વખતે કફોડી હતી. ગુજરાત સિવાય બીજે તેવું પ્રાપ્ત્ય નહોતું.” આમ લખી તેઓ શું કરવા માગે છે તે નથી સમજાતું. તેઓ ભારતના ઇતિહાસથી અજાણ્યા હોય અને કાંતો ઇરાદાપૂર્વક ઇતિહાસની અવગણના કરતા હોય તેમ લાગે છે, આ સિવાય બીજું કશું નથી. પૂર્વ દેશમાં અને મહારાષ્ટ્રમાં તેમજ રાજપુતાના, લાટ, અને સૌરાષ્ટ્રમાં તેમનું જોર ખુબજ હતું—જોન ધર્મ ત્યાં ફેલાયેલોજ હતો. જે વખતે ગુજરાત નામ પણ નહોતું પડ્યું ત્યારે લાટ અને સૌરાષ્ટ્ર આદિ દેશોમાં જોન ધર્મોની વિજય પતાકા ફરકતી હતી. વલ્લભી, પ્રભાસપાટણ, અને ભરૂચ (ભુગુકચ) માં જોન ધર્મની પુરેપુરી જાહોજલાલી હતી. જોન ધર્મનાં મુખ્ય તીર્થ શત્રુંજય અને ગીરનાર સૌરાષ્ટ્રમાંજ આવ્યાં છે તેમજ સારાષ્ટ્રમાં મધુમતી (મહુવા) વર્ધમાનપુર, (વઢવાણ શહેર.) આ બાજુ આનંદપુર (વડનર) ખેડકપુર અને પંચાસર, વટપદ આદિ સ્થલે જોન ધર્મના અનુયાયીઓ ખુબ હતા.

લગાર જુનો ઇતિહાસ તપાસો, ઇતિહાસ શું કહે છે? મથુરા અને ખારવેલના શિલા-લેખો જુઓ તે શું સૂચવે છે? જોન ધર્મનું પ્રાપ્ત્ય તેનો વિજયખ્વજ સૂચવે છે સમજ્યા મુનશીજ? અરે એ બધું દૂર રહ્યું તમારા આઘશંકરાચાર્યનો વિજયખ્વજ વાંચો ઠેર ઠેર જોન અને બૌદ્ધ સાધુઓ સાથે તેને વાદમાં ઉતરવું પડે છે. ક્યાંક છળથી, ક્યાંક રાજ્ય બળથી અને ક્યાંક સ્વયં-શક્તિથી તે વિજય મેળવે છે; તે આ બધું શું સૂચવે છે જોન ધર્મનું પ્રાપ્ત્ય અરે દારિકાનું મંદિર કોનું છે? જોન ધર્મનું છે? એ તો ઇતિહાસ કહે છે. તો પછી મુનશીજનાં ઉપર્યુક્ત વાક્યો શું કામ લખાયા હશે? છેવટે બાઈ મુનશી જે લખે તે વિચારીને ઇતિહાસ વાંચીને

૧૧૨

શ્રી અત્માનંદ પ્રકાશ.

અને તેનો અભ્યાસ કરીને લખે તો સારું. આ લેખ જાણે તેમણે પરાણે લખ્યો હોય તેવું લાગે છે, તેમાં નથી તેમની રમતીયાળ પ્રવાહમયી ભાષા કે તેમાં નથી જોસ, જાણે અમુકજ લખવું તે ધરાદાથી લખાયું છે.

તુલનાત્મક દષ્ટિ.

જૈન સમાજને નમ્ર સૂચના.

આજે લગભગ અઢાર માસ થયા છતાં તીર્થયાત્રા લાગતો તપ આપણે સેવી રહ્યા છીએ. કારતક શુદ્ધ ૧૫ અને યાત્રા કરવાના માસો શરૂ થયા છે છતાં, જ્યાં સુધી આપણે સંતોષકારક પરિણામ મેળવી શકીએ નહિ ત્યાંસુધી આ યાત્રાત્યાગરૂપ સંગીનશસ્ત્રને અપણે જે અપત્યાર કરેલ છે અને સર્વ દિશાએથી અને સર્વ કાષ્ઠ અત્યારસુધી વળગી રહ્યા છીએ તેને હવે પછી પણ આપણા મોભો જાળવવા અને સ્વમાનને વૃદ્ધિ થયેલી છે તે બરાબર સાચવી રાખવું અને જ્યાંસુધી શેઠ આણુંદળ કલ્યાણજી તરફથી યાત્રા ખુલ્લી મુકવાનો ખાસ સંદેશો મળે નહિ ત્યાંસુધી યાત્રાત્યાગના ઠરાવને દરેક જૈન બંધુઓ અને બહેનોએ વળગી રહેવું. અને શ્રી સંઘની આજ્ઞાને ભંગ કરવો નહિ એમ શેઠ આણુંદળ કલ્યાણજી તરફથી હાલમાં થયેલ માનપૂર્વક આજ્ઞાને વળગી રહેવા અમો નમ્ર સૂચના કરીએ છીએ.

વર્તમાન સમાચાર.

નવા સેક્રેટરીની નિમણૂંક.

શ્રી જૈન શ્વેતાંબર કોન્ફરન્સ મુખ્ય ઓફીસ તરફથી અમોને સમાચાર મળ્યા છે કે એક્ટીંગ રેસીડેન્ટ જનરલ સેક્રેટરીઓ રાં ૨૧૦ શ્રીયુત મકનજી જે મહેતા બાં એટલો તથા મોહનલાલ બીં ૪૧૧ સોલીસીટર પોતાના રાજીનામાં આપ્યા છે જો કે તેમના પ્રત્વે સંપૂર્ણ વિશ્વાસ સ્ટેડીંગ કમીટીએ જાહેર કરી અત્યાર સુધીના કાર્યની કદર ખુબી છે; ને તેવા યોગ્ય પુરૂષો માટે યોગ્ય થયું છે. પરંતુ સમાજ જાણવા માગે છે કે એવા તે કયા કારણો ઉત્પન્ન થયા છે કે આવા અનુભવી કાર્યવાહકો ઓર્ગાઈઝેશનના આપવા પડ્યા છે. ગમેતેમ બન્યું હોય પરંતુ અમો તેઓ બંને બંધુઓને નમ્ર સૂચના કરીએ છીએ કે ગમે કારણોએ ભલે આપ જવાબદારીમાંથી ફારેગ થયાં, પરંતુ કોન્ફરન્સ પ્રત્યેની આપની લાગણી, ઉત્સાહ ઓછો ન થાય અને જરૂરી વખતે ભોગ આપવા માટે આપ હર ન રહો તેમ સમાજ ઇચ્છે છે. આ બંને બંધુઓનું જગ્યાનું જવાબદારીવાળું સ્થાન લેનાર રાં ૨૧૦ શ્રીયુત શેઠ ચીત્તલાલ લાલભાઈ સોલીસીટરને અમે તે નિમણૂંક સ્થાન લેવા માટે મુબારકબાદી આપીએ છીએ અને પૂર્ણ ઉત્સાહ અને લાગણી સાથે જૈન કોન્ફરન્સની જવાબદારી સંભાળી જૈનસમાજની સેવા કરવા તેઓશ્રી ભાગ્યશાળી નિવડે. એમ અંતઃકરણ પૂર્વક ઇચ્છીએ છીએ.

નીચેના અંશે લેટ મળ્યા છે જે ઉપકાર સાથે સ્વીકારવામાં આવે છે.

શ્રી તત્વસંગ્રહ-
સમકીર્ત સ્વરૂપ ભાવના.

}

શાહ ઘેલાભાઈ પ્રાણુલાલ-કલોલ.

શ્રી

જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગર તરફથી

પ્રસિદ્ધ થયેલા ગ્રંથોનું

(સંસ્કૃત-માગધી, મૂળ દીકાના તથા ગુજરાતી ભાષાના ભાષાંતરના તથા

જૈન ઐતિહાસિક વગેરે ગ્રંથોનું)

સૂચી પત્ર.

વીર સંવત ૨૪૫૩

આત્મ સંવત ૩૨

વિક્રમ સંવત ૧૯૮૩

સૂચના—સિવાય અમારે ત્યાં જૈનધર્મનાં તમામ ગ્રંથો, જેવા કે—શાહ ભીમશી માણેક-મુંબઈ, શાહ મેધજી હીરજી-મુંબઈ, શ્રી જૈનધર્મ પ્રસારક સભા-ભાવનગર, શેઠ દેવચંદ લાલભાઈ પુસ્તકોદ્ધાર ફંડ-મુંબઈ, શાહ હીરીજીદાસ હંસરાજ-જનમનગર, સલાત અમૃતલાલ અમરચંદ-પાલીતાણા, શ્રી જૈન સસ્તી વાંચનમાળા-ભાવનગર, વિગેરે પુસ્તકો પ્રકટકર્તાના તમામ પુસ્તકો, તેમજ અન્યના પુસ્તકો, નકશાઓ, અને મુનિરાજ તથા તીર્થોના તેમજ શ્રી તીર્થંકર ભગવાન તથા શ્રીગૌતમસ્વામીના ફોટોગ્રાફ (છબીયા) અમારે ત્યાંથી મળશે. નફા જ્ઞાનખાતામાં જાય છે, જેથી મંગાવનારને તે પણ લાભ થાય છે.

લખો:—શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા.

ભાવનગર.

આનંદ પ્રેસ-ભાવનગર.

આ સભા તરફથી અત્યાર સુધીમાં પ્રસિદ્ધ થયેલા ગ્રંથો.

(સંસ્કૃત, માગધી અને મૂળ ટીકાના ગ્રંથો.)

નંબર.									
+ ૧	સમવસરશ્ચુ સ્તવઃ અવચૂરિ...	૦-૧-૦	+૨૭	ચંપકમાલા કથા.	...	...	૦-૬-૦		
+ ૨	હુલ્લકભવાવલી ...	૦-૧-૦	+૨૮	સમ્યક્ત્વકૌમુદિ.	...	...	૦-૧૨-૦		
+ ૩	લોકનાલિકા દ્વાત્રિશિકા.	૦-૨-૦	+૨૯	શ્રાદ્ધગુણવિવરણ.	...	...	૧-૦-૦		
+ ૪	ચોનિસ્તવઃ ...	૦-૧-૦	+૩૦	ધર્મરત્ન પ્રકરણ.	...	...	૦-૧૨-૦		
+ ૫	કાલસમતિકા.	૦-૧-૬	+૩૧	શ્રી કલ્પસૂત્રસુબોધિકા...	...	...	૦-૦-૦		
+ ૬	દેહસ્થિતિ.	૦-૧-૦	+૩૨	શ્રી ઉત્તરાધ્યયનસૂત્ર.	...	...	૫-૦-૦		
+ ૭	સિદ્ધદિકા.	૦-૧-૦	+૩૩	ઉપદેશ સમતિકા.	...	...	૦-૧૩-૦		
+ ૮	કાચ સ્થિતિ.	૦-૨-૦	+૩૪	કુમારપાળ પ્રબંધ.	...	...	૧-૦-૦		
+ ૯	ભાવ પ્રકરણ.	૦-૨-૦	+૩૫	આચારોપદેશ.	...	...	૦-૩-૦		
+૧૦	નવતત્ત્વ ભાષ્ય.	૦-૧૨-૦	૩૬	રોહિણી અશોકચંદ્ર કથા.	...	...	૦-૨-૦		
+૧૧	વિચારપંચાશિકા	૦-૨-૦	+૩૭	ગુરુગુણપદ્મત્રિશિકા.	...	...	૦-૧૦-૦		
+૧૨	અષ્ટપદ ત્રિશિકા.	૦-૨-૦	+૩૮	જ્ઞાનસાર અષ્ટક મૂળ તથા ટીકા.	...	...	૧-૪-૦		
+૧૩	પરમાણું પુદ્ગલ, નિગોદ પદ્મત્રિશિકા	૦-૩-૦	+૩૯	સમયસાર.	...	...	૦-૧૦-૦		
+૧૪	શ્રાવકવ્રત ભંગ પ્રકરણ.	૦-૨-૦	+૪૦	સુકૃતસાગર.	...	...	૦-૧૨-૦		
+૧૫	દેવવંદન ભાષ્ય.	૦-૫-૦	+૪૧	ધર્મિભલકથા.	...	...	૦-૨-૦		
૧૬	સિદ્ધપંચાશિકા.	૦-૨-૦	૪૨	પ્રતિમાશતક.	...	...	૦-૮-૦		
૧૭	અન્નાયર્જિયકુલકમ્	૦-૨-૦	૪૩	ધન્ય કથા.	...	...	૦-૨-૦		
૧૮	વિચાર સમતિકા.	૦-૩-૦	૪૪	ચતુર્વિંશતિજિન સ્તુતિ સંગ્રહ.	...	...	૦-૬-૦		
૧૯	અદ્યપ્યહુત્વ શ્રી મહાવીર સ્તવ.	૦-૨-૦	૪૫	રોહણેય ચરિત્ર.	...	...	૦-૨-૦		
+૨૦	પંચસૂત્રમ્.	૦-૬-૦	+૪૬	શ્રી ક્ષેત્રસમાસ.	...	...	૧-૦-૦		
+૨૧	શ્રી જંજુચરિત્ર.	૦-૪-૦	+૪૭	બૃહત્ સંધ્યણી.	...	...	૨-૮-૦		
+૨૨	રત્નપાળનૃપકથા.	૦-૫-૦	+૪૮	શ્રાદ્ધવિધિ.	...	...	૨-૮-૦		
૨૩	સુકૃત રત્નાવલી.	૦-૪-૦	+૪૯	ષટ્દર્શન સમુચ્ચય મૂળ ટીકા.	...	...	૩-૦-૦		
૨૪	મેઘદૂત.	૦-૪-૦	+૫૦	પંચસંગ્રહ.	...	...	૩-૮-૦		
૨૫	ચેતોદૂત	૦-૪-૦	૫૧	સુકૃત સંકીર્તન મહાકાવ્યમ્	...	...	૦-૮-૦		
+૨૬	પરુષણાષ્ટાન્ધિક વ્યાખ્યાન.	૦-૬-૦	+૫૨	પ્રાચીન ચાર કર્મગ્રંથ સટીક.	...	...	૨-૮-૦		
			+૫૩	સંબોધસિતરી.	...	...	૦-૧૦-૦		
			+૫૪	કુવલયમાળા.	...	...	૧-૮-૦		

+ આ નીચાનીવાળા પુસ્તકો સીલકે નથી.

[૩]

+૫૫ સામાન્યારી પ્રકરણ ૦-૮-૦	૭૨ યોગદર્શન (હિંદી) ૧-૮-૦
૫૬ કરણાવળમુદ્ર નાટક. ૦-૪-૦	૭૩ મંડલ-પ્રકરણ ૦-૪-૦
+૫૭ કુમારપાળ મહાકાવ્યમ્. ૦-૮-૦	૭૪ દેવેન્દ્ર નરકેન્દ્ર પ્રકરણ ૦-૧૨-૦
+૫૮ શ્રી મહાવીર ચરિત્ર ૧-૦-૦	૭૫ સુમુખ વૃષાદિ કથા... .. ૦-૧૧-૦
૫૯ કૌમુદિ મિત્રાણુદ નાટકમ્ ૦-૬-૦	૭૬ જૈન મેઘદૂત ૨-૦-૦
૬૦ પ્રયુદ્ધ રોહિણ્યમ્ ૦-૫-૦	૭૭ શ્રાવક ધર્મ વિધિ ૦-૮-૦
૬૧ ધર્મોબ્યુદયમ્... .. ૦-૪-૦	૭૮ ગુરૂત્તર વિનિશ્ચય. ૩-૦-૦
+૬૨ પંચનિર્મળી પ્રજાપના તૃતીય પાદ સંગ્રહણી પ્રકરણ ૦-૬-૦	વસુદેવ હોડિ ૭પાય છે.
૬૩ રચણુસેહરી કથા. ૦-૬-૦	(વગર નંબરના.)
૬૪ સિદ્ધ પ્રાભુત સતીકમ્... .. ૦-૧૦-૦	૧ સુસહ ચરિત્ર. ૦-૨-૦
+૬૫ દાનપ્રદીપ. ૨-૦-૦	૨ શ્રી અનુતરોવવાદ સૂત્ર. ૦-૬-૦
૬૬ બધ હેતુદયત્રિભંગી પ્રકરણ... ૦-૧૦-૦	૩ નળ દમયંતી મૂળ. ભેટ.
૬૭ ધર્મપરિક્ષા. ૧-૦-૦	x ૪ મેરૂ ત્રયોદશી કથા ૦-૪-૦
૬૮ સમતિસત્ સ્થાન પ્રકરણ. ૧-૦-૦	x ૫ સુદર્શના ચરિત્ર (પ્રથમ ભાગ) ૦-૬-૦
૬૯ ચૈત્યવંદન મહાભાષ્ય. ૧-૧૨-૦	x ૬ જલપમંજરી... .. ૦-૨-૦
૭૦ પ્રશ્ન પદ્ધતિ ૦-૨-૦	x ૭ જૈન વૃત્ત ક્રિયા વિધિ.. ભેટ.
૭૧ શ્રી કલ્પસૂત્ર કિરણાવલી.	x ૮ સાધુઆવસ્થક ક્રિયાના સૂત્રો. ભેટ.

૩૦ શ્રી કાંઠ જૈન ઐતિહાસિક ગ્રંથ.

+ ૧ વિગ્નપતિ ત્રિવેણી. ૧-૦-૦	૫ દ્રૌપદી સ્વયંવર નાટક ૦-૪-૦
+ ૨ કૃષ્ણસંકોષ ૧-૦-૦	૬ પ્રાચીન લેખ સંગ્રહ ભા. ૨ જો. ૩-૮-૦
+ ૩ શ્રીશત્રુજય તીર્થોદ્ધાર અવધ. ૦-૧૦-૦	૭ જૈન ઐતિહાસિક ગુર્જર ...
+ ૪ પ્રાચીન જૈન લેખ... ..	કાવ્ય સંચય. ૨-૧૨-૦
સંગ્રહ પ્રથમ ભાગ ૧-૦-૦	

અન્ય ગ્રંથો.

૧ તત્ત્વ નિર્ણય પ્રાસાદ. ૧૦-૦-૦	૧૦ શ્રી મહાવીર સ્વામીની જીમ્ની રંગીન. ૦-૮-૦
૨ સિક્કાંત મુક્તાવલી. ૦-૪-૦	૧૧ સત્તર ભેદી પૂજા (હારમોનીયમ નોટશન-સારીગમ સાથે.) ૦-૪-૦
૩ જૈન ભાત. ૦-૮-૦	૧૨ ચૌદ રાજલોક પૂજા. ૦-૧-૦
૪ વિશેષ નિર્ણય. ૦-૪-૦	૧૩ સમ્યક દર્શન પૂજા... .. ૦-૧-૦
૫ વિમલ વિનોદ. ૦-૧૦-૦	૧૪ શ્રી નયોપદેશ સંસ્કૃત. ૧-૦-૦
૬ સંજ્ઞન સન્મીત્ર.... .. ૪-૦-૦	૧૫ શ્રી ગાંગેય ભંજ પ્રકરણ સંસ્કૃત. ૦-૪-૦
૭ અભયકુમાર ચરિત્ર ભાગ ૧ લો. ૨-૪-૦	૧૬ શ્રી આત્મવક્ષણ પૂજા સંગ્રહ... ૧-૮-૦
૮ અભયકુમાર ચરિત્ર ભાગ ૨ જો. ૩-૦-૦	૧૭ સત્રાય માળા ભાગ ૧ થી ૪ દરેકના... .. ૨-૦-૦
૯ શ્રી ગૌતમ સ્વામીની જીમ્ની રંગીન. ૦-૧૦-૦	

+ આ નીચાનીવાળા પુસ્તકો સીલકમાં નથી.

[૪]

ગુજરાતી ભાષાના-ભાષાંતર વગેરેના ગ્રંથો.

૧ જૈન તત્ત્વાદર્શ. ... ૫-૦-૦	+૩૦ શ્રીશ્રાદ્ધગુણ વિવરણ. ... ૨-૦-૦
+ ૨ અજ્ઞાનતિમિરભાસ્કર. ... ૨-૮-૦	૩૧ ચંપકમાલા કથા. ... ૦-૮-૦
૩ ધર્મખિન્દુગ્રંથ. ખીજી આવૃત્તિ. ૨-૦-૦	+૩૨ કુમારપાળ ચરિત્ર. ... ૦-૬-૦
૪ આત્મપ્રત્યોધગ્રંથ. ... ૨-૮-૦	૩૩ સમ્યક્ત્વ કૌમુદિ. ... ૧-૦-૦
+ ૫ ધ્યાનવિચાર ... ૦-૩-૦	૩૪ પ્રકરણપુષ્પમાલા. (૨) ... ૦-૮-૦
૬ શ્રી પ્રકરણ સંગ્રહ. ... ૦-૪-૦	+૩૫ અનુયોગ દ્વારસૂત્ર. ... ૦-૫-૦
૭ શ્રાવક કલ્પતરૂ. ... ૦-૬-૦	૩૬ અધ્યાત્મ મત પરિક્ષા. ... ૦-૪-૦
+ ૮ આત્મોન્નાત. ... ૦-૧૦-૦	૩૭ ગુરુગુણ છત્રીશિ. ... ૦-૬-૦
+ ૯ પ્રકરણપુષ્પમાળા. ... ૦-૬-૦	૩૮ શ્રી શત્રુઞ્ચ તીર્થ સ્તવનાવળી. ૦-૫-૦
૧૦ વિવિધ પૂજા સંગ્રહ. ... ૧-૮-૦	૩૯ આત્મકાંતિ પ્રકાશ. ... ૦-૮-૦
૧૧ જૈન ધર્મ વિષયિક પ્રશ્નોત્તર. ૦-૮-૦	૪૦ જ્ઞાનામૃત કાવ્યકુંજ. ... ૦-૮-૦
૧૨ કુમારવિહારશતક. ... ૧-૮-૦	+૪૧ દેવભક્તિમાળા પ્રકરણ. ... ૧-૦-૦
+૧૩ દેવસીરાષ્ટ્ર પ્રતિક્રમણ. ... ૦-૩-૦	૪૨ ઉપદેશ સમતિકા. ... ૧-૦-૦
૧૪ હંસવિનોદ. ... ૦-૧૨-૦	૪૩ સંબોધ સંપત્તિકા. ... ૧-૦-૦
૧૫ પ્રશ્નોત્તર પુષ્પમાળા. ... ૦-૧૪-૦	૪૪ પંચ પરમેષ્ટી ગુણ રત્નમાળા. ૧-૮-૦
૧૬ નવતત્ત્વનો સુંદરબોધ. ... ૦-૧૦-૦	૪૫ શ્રી નેમનાથ ચરિત્ર. ... ૨-૦-૦
૧૭ આત્મવલ્લભ સ્તવનાવળી. ... ૦-૬-૦	૪૬ સુમુખ નૃપાદિ કથા. ... ૧-૦-૦
૧૮ જીવવિચારવૃત્તિ. ... ૦-૬-૦	૪૭ શ્રીસુપાર્શ્વનાથ ચરિત્ર ભાગ ૧લી. ૨-૦-૦
૧૯ દંડક વિચારવૃત્તિ. ... ૦-૮-૦	૪૮ આદર્શ જૈન સ્ત્રીરત્નો. ... ૧-૦-૦
૨૦ નયમાર્ગદર્શક. ... ૦-૧૨-૦	૪૯ શ્રીસુપાર્શ્વનાથ ચરિત્ર ભાગ ૨ જો. ૨-૮-૦
૨૧ જૈન તત્ત્વસાર મૂળ તથા ભાષાંતર. ... ૦-૬-૦	૫૦ દાન પ્રદીપ. ... ૩-૦-૦
+૨૨ સદર ભાષાંતર. ... ૦-૨-૦	૫૧ શ્રીનવપદજી પૂજા અર્થ સંહિત. ૧-૪-૦
૨૩ મોક્ષપદ સોપાન. ... ૦-૧૨-૦	૫૨ કાવ્ય સુધાકર. ... ૨-૮-૦
૨૪ શ્રીજીશુસ્વામી ચરિત્ર. ... ૦-૮-૦	૫૩ આચારોપદેશ. ... ૦-૮-૦
૨૫ નવાણી પ્રકારી પૂજા અર્થ સાથે. ૦-૮-૦	૫૪ ધર્મ રત્ન પ્રકરણ. ... ૧-૦-૦
૨૬ જૈન ગ્રંથ ગાઇડ. ... ૧-૦-૦	૫૫ પંચપ્રતિક્રમણ સૂત્ર અર્થ સંહિત. ૧-૧૨-૦
૨૭ તપોરત્નમહોદધિ. (તપાવલી) ... ૧-૦-૦	૫૬ આત્મવિશુદ્ધિ. ... ૦-૬-૦
ભાગ ૧, ૨ જો. ... ૧-૦-૦	૫૭ શ્રી કુમારપાળ પ્રતિબોધ. ... ૩-૧૨-૦
૨૮ વિવિધપૂજાસંગ્રહ નવી આવૃત્તિ. ૧-૮-૦	શ્રીવિમલનાથ ચરિત્ર ... ૭પાય છે.
૨૯ શ્રી સમ્યક્ત્વ સ્વરૂપ સ્તવ. ... ૦-૪-૦	શ્રીપ્રભાવક ચરિત્ર.

લખો:—શ્રી જૈન આત્માનંદ સલા-ભાવનગર.

+ આ નિશાનીવાળા પુસ્તકો શીલકમાં નથી.

આ માસિકના મુજબ ગ્રાહકોને વધારાની ભેટની શુક.

આગમનુસાર મુહુર્ત નિર્ણય—નામની શુક ઉપાધ્યાયજી મહારાજશ્રી સુમતિ-સાગરજી શિષ્ય પં. શ્રી મણિસાગરજી મહારાજના તરફથી, અમારા આ માસિકના માન-વંતા તમામ ગ્રાહકોને ભેટ આપવા અમેને મળેલી છે. ધારા પ્રમાણે ભેટની શુક જે અપાય છે તે ઉપરાંત આ વધારાની ભેટ આત્માનંદ પ્રકાશના તમામ ગ્રાહકોને ભેટ આપવાની છે, જેથી દરેક ગ્રાહક મહાશયે પોષ્ટની એક આનાની ટીફ્ટ મોકલી ઉપરની ભેટની શુક મંગાવી લવા નમ્ર સુચના છે. ઉપરોક્ત મુનિ મહારાજઓનો તે માટે ઉપકાર માનવામાં આવે છે.

“ જૈન પંચાંગ ” (કાર્તિકી) ગ્રાહકોને ભેટ.

ચાલુ વર્ષના જૈન પંચાંગ—જૈન બંધુઓ પોતાના આચાર, અને ધાર્મિક દરેક ક્રિયામાં ઉપયોગ રાખી આત્મિક લાભ પ્રાપ્ત કરે તે માટે અમેએ પ્રકટ કરેલ છે. આ માસિકના ગ્રાહકોને આ સાથે ભેટ મોકલેલ છે. અન્ય માટે મુદ્દલ કિંમત માત્ર પોણા આનો (નવ પાઇ) પારસજી શુક.

સુચના.

આ સભા તરફથી પ્રસિદ્ધ થયેલ શ્રી નવતત્ત્વનો સુંદર ખોધ, શ્રી જીવવિચાર વૃત્તિ તથા શ્રી દંડક વિચાર વૃત્તિ આ ત્રણ ગ્રંથો (મૂળ, ભાષ્ય અને ભાષાંતર સાથે) જૈન પાઠશાળા, કન્યાશાળા, વિદ્યાશાળામાં ખાસ ચત્રાવવા યોગ્ય તેમજ ધાર્મિક શિક્ષણ માટેના અતિ ઉપયોગી હોઇ તે ત્રણ શુક આ સભા તરફથી તેવી ધાર્મિક શાળાઓને ભેટ આપવાની છે. ત્રણ વર્ષ કરતાં વધારે વર્ષ થયા ચાલતી કોઈપણ શાળાઓના વ્યવસ્થાપકોએ તે તે ગામના મુખ્ય અગ્રેસરની લેખીત ભલામણ મોકલવાથી (શીખનારની સંખ્યા સાથે લખી મોકલવાથી) માત્ર પારસજી ક પોસ્ટ ખર્ચ લઇ સીડીકે હશે ત્યાં સુધી ભેટ મોકલવામાં આવશે.

આવતી સાલમાં શું વાંચશો ?

સં. ૧૯૮૪ ની સાલના પુસ્તકો માગશર માસમાં તૈયાર થશે.

માટે ચાલુ સાલથીજ ગ્રાહકમાં નામ લખાવો.

૧	મગધરાજ શ્રેણિક ચરિત્ર	પૃષ્ઠ	૩૫૦	૧-૮-૦
૨	શ્રી સ્થંભન પાર્શ્વનાથ ચરિત્ર	„	૩૫૦	૧-૮-૦
૩	પૃથ્વીકુમાર યાને મહામંત્રી પેથક	„	૨૫૦	૧-૪-૦
૪	માનતુંગ-માનવતી યાને બુદ્ધિમતી પ્રમદા	„	૧૦૦	૦-૬-૦
			૧૦૫૦	૪-૧૦-૦

ગ્રાહકોને રૂ. ૩) અને પોસ્ટ ખર્ચના રૂ. ૦-૧૦-૦ મળી રૂ. ૩-૧૦-૦

ખાસ યાદી—શેઠશ્રી નગીનદાસ કરમચંદે પાટણથી કાઢેલો મહાસંઘ વર્તમાનકાળના ઇતિહાસમાં મશહુર છે. આ સંઘ-ચાત્રાની હકીકતનું દળદાર પુસ્તક ૧૫-૨૦ ચિત્રો સાથે પ્રગટ થાય છે. અગાઉથી ગ્રાહક થનારને રૂ. ૨) પાછળથી રૂ. ૨-૮-૦ પોસ્ટ ખર્ચ અલગ.

લખો — શ્રી જૈન સસ્તી વાંચનમાળા. રાંધનપુરી બજાર-ભાવનગર.

શ્રી કુમારપાળ પ્રતિબોધ-ભાષાંતર.

—•—

અખિલ વિદ્યાપારંગત, સકલશાસ્ત્રનિજ્ઞાત, જ્ઞાનના મહાસાગર, કલિકાલ સર્વજ્ઞ શ્રી હેમચંદ્રસૂરીશ્વરજી મહારાજે ગુજરાતના પ્રખ્યાત ચૌલુક્ય રાજા કુમારપાળ મહારાજને સમયે સમયે જૈનધર્મનો બોધ, વિવિધ વ્યાખ્યાનદ્વારા તે તે વિષયોની અનેક સુંદર રસિક કથાઓ સહિત આપેલ, કે જેની અસરથી કુમારપાળ નરેશ જૈનધર્મનો સ્વીકાર (શિવધર્મ છોડી દધ) કર્યો; કેવી રીતે કર્યો, અને સનાતન જૈનધર્મનો સ્વીકાર કરી મહારાજા કુમારપાળે કરેલ જિન ધર્મની અતુલ પ્રભાવના, વગડાવેલ જીવદયાનો (અહિંસા ધર્મનો) ડંકો, કરેલ તીર્થ અને રથયાત્રા, કરવામાં આવેલ શાસનની વિપુલ પ્રભાવના, રાજાની દિવસ તથા રાત્રીની ચર્ચા (રાજકીય વ્યવહારિક તેમજ ધાર્મિક કર્તવ્યપાલના), નૃપતિની ઉચ્ચ ભાવના, નિત્ય સ્મરણ વગેરે અનેક બનાવો આ સર્વ સરલ, સુંદર, રસિક, હોવાથી દરેક વાંચકના હૃદય ઓતપ્રોત થઈ જતાં વેરાગ્ય રસથી આત્મા છલકાઈ જઈ મોક્ષનો અભિલાષી બને છે. આ ગ્રંથ જૈનેતર વાંચે તો જૈન બની જાય, તો જૈન કુળમાં જન્મેલ વાંચતાં પરમ જૈન બને તે નિર્વિવાદ છે.

સાહિત્યના સાગરના તરંગોને ઉછાળનાર, શાંત રસાદિ સૌંદર્યથી સુશોભિત, અને ભગ્ય-જનોને રસભર કથાઓના પાન સાથે, સત્ય ઉપદેશ અને સદ્ગુણ રૂપી અમૃતનું પાન કરાવનાર, આ ગ્રંથના લેખક શ્રી સોમપ્રભાચાર્ય મહારાજ છે, કે જે રાજા કુમારપાળના સમકાલીન વિદ્વાન (હૈયાત) હતા. આ ગ્રંથ કુમારપાળ રાજાના સ્વર્ગવાસ પછી ૧૧ મે વર્ષેજ લેખક મહાત્માએ લખેલ છે જેથી તેની તમામ ઘટનાઓ તેજ સત્ય પુરાવો છે.

આ ગ્રંથના પડન પાઠનથી મહામંગળરૂપ ધર્મ, તેની પ્રાપ્તિ થતાં આત્મજ્ઞાનની ભાવનાઓ પ્રગટ થતાં નિર્મળ સમ્યક્ત્વ, જૈનત્વ, અને છેવટે પરમાત્મત્વ પ્રકટ કરાવનાર એક ઉત્તમ અને અપૂર્વ રચના છે, કે જે શેઠ શ્રી નાગરદાસભાઈ પુરૂષોત્તમદાસ રાણપુર નિવાસીની સીરીઝ તરીકે (મદદવડે) છપાયેલ છે.

શ્રીમાન હેમચંદ્રાચાર્યજી તથા પરમાર્હત કુમારપાળ મહારાજ બંને મહા પુરૂષોની વિવિધ રંગોથી ભરપૂર છબીઓ કલાની દૃષ્ટિએ મોટા ખર્ચ કરી બહુજ સુંદર, આકર્ષક, જિજ્ઞાસુઓને દર્શન કરવાની અભિલાષા પૂર્ણ કરવા માટે તૈયાર કરાવી આ ગ્રંથમાં દાખલ કરેલ છે.

ઉંચા કાગળો ઉપર સુંદર ટાઇપોથી છપાવી, સુશોભિત કપડાના પાકા બાઇડીંગથી બંધાવી આ અમુલ્ય ગ્રંથને અલંકાર રૂપે તૈયાર કરેલ છે. સુમારે સાઠ ફોર્મ રોયલ સાઇઝ આઇપેપર પાંચસેંદ પાનાના આ ગ્રંથની રૂ. ૩-૧૨-૦ પોણાચાર રૂપૈયા કિંમત રાખેલ છે. જૈન નામ ધરાવનારા કોઈ પણ બંધુ બહેનના ગૃહમાં, નિવાસ સ્થાનમાં અને નિરંતર અભ્યાસ માટે પોતા પાસે આ ગ્રંથ હોવોજ જોઈએ.

લખો:—

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગર.

